НАРОДНА
АРМІЯ
3 березня, 2016
#8 (5437)

ЗІ СВЯТОМ, ДОРОГІ НАШІ ЖІНКИ!

СПІВАК ОЛЕГ ВИННИК:

— Особливо я в захваті від жінок у військовій формі, які сьогодні на рівні з чоловіками захищають нашу Батьківщину. Наша країна найбагатша у світі тому, що у нас є найбільша краса — це жінки. Бажаю вам міцного здоров'я, весняного настрою та успіхів у всіх справах. Щастя вам, краси і добра!

стор. 14

Молодший лейтенант медичної служби Тетяна Іваненко

ВОНА ВИТЯГНУЛА З ПОЛЯ БОЮ 16 ПОРАНЕНИХ БІЙЦІВ

Кулі й осколки минули Тетяну Іваненко, але внаслідок вибухів снарядів отримала дві контузії

21 серпня 2014 року. Цей день закарбувався у пам'яті Тетяни Іваненко назавжди: з першими променями сонця розташування їхнього підрозділу проросійські бойовики накрили «Ураганами». Ще не вщухли вибухи, як старший сержант медичної служби Тетяна Іваненко вискочила з бліндажа: десятки військовиків дістали поранення і радіостанція медиків розривалася від прохань допомогти.

стор. 7

22-РІЧНИЙ СОЛДАТ ЗНЕШКОДИВ УБИВЦЮ

Військовослужбовець переслідував злочинця 8 кілометрів

стор. 3

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ «ОБОРОНКИ»:

УВІЙТИ ДО ТОП-5 НАЙБІЛЬШИХ ЕКСПОРТЕРІВ ОВТ

До 2020 року заплановано повний перехід нашого ОПК на стандарти НАТО, створення нових секторів виробництва, таких як кібербезпека, розробка безпілотних та роботизованих комплексів

стор. 4

ТАКТИКА МОБІЛЬНИХ ТАНКОВИХ ГРУП,

Або досвід застосування бойових бронемашин в АТО

стор. 5

НАВЕСНІ В ІЛЛІЧІВСЬКУ У ВІЙСЬКОВИХ БУДЕ НОВОСІЛЛЯ

стор. 6

СКАЛІЧЕНОГО ВІЙНОЮ БІЙЦЯ ПОСТАВИЛО НА НОГИ КОХАННЯ

Під Іловайськом Олексій Аванесян втратив ногу, а на лікуванні у Києві зустрів майбутню дружину

стор. 10

ВІЙСЬКОВА ФЕМІНІЗАЦІЯ ВПЕВНЕНО ШИРИТЬСЯ ПЛАНЕТОЮ,

або дещо про жінок в арміях країн світу

стор. 12

ВІЧНИЙ, ЯК УКРАЇНА

9 березня — 202 річниця від Дня народження Тараса Шевченка

стор. 13

«ГАРЯЧА» ЛІНІЯ

CALL-ЦЕНТР МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ ГРОМАДЯН — (044) 454-41-36. ЦЕНТР ПРАЦЮЄ ЩОДНЯ З 9.00 ДО 18.00

«НЕ ВИРІШИВШИ ПРОБЛЕМИ ВИШІВ, НЕ МОЖНА ПОДОЛАТИ Й КАДРОВІ ТРУДНОЩІ У ВІЙСЬКАХ»

Міністр оборони поставив завдання внести зміни у навчально-виховний процес військових вишів з урахуванням досвіду АТО

Напрями та заходи з реформування системи військової освіти та підготовки кадрів для Збройних Сил України з урахуванням досвіду антитерористичної операції обговорювалися під час науково-практичної конференції у Харківському університеті Повітряних Сил імені Івана Кожедуба.

— Навчально-виховний процес у військових навчальних закладах потребує рішучих змін з урахуванням досвіду АТО. Нам необхідно розвивати та вдосконалювати матеріально-технічну базу військових закладів, забезпечити освітній процес новими зразками озброєння та військової техніки, навчально-тренувальними комплексами, сучасною навчально-методичною літературою, підготовленою з урахуванням досвіду АТО. Без цього неможливо якісно підготувати майбутнього командира, спроможного якісно виконувати завдання за призначенням, — зазначив Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак.

Він зауважив, що реформування системи військової освіти передбачає запровадження нового покоління стандартів у цій галузі за ступенями вищої освіти бакалавра та магістра за всіма рівнями військової освіти та новим переліком спеціальностей, використання методології навчання військової справи, яка практикується в арміях країн-членів НАТО.

— Вимагаю переглянути погляди на систему підготовки курсантів відомчих вишів. Час вимагає від нас збільшити практичну складову підготовки за всіма військовими спеціальностями. Всі теоретичні напрацювання мають бути завершені та застосовані під час навчального процесу. Необхідно долучати курсантів до командно-штабних навчань, де вони на практиці застосують свої знання. Все навчання має будуватися на основі досвіду, набутого під час антитерористичної операції, — наголосив Степан Полторак.

Також керівник оборонного відомства коротко підбив підсумки минулого року та поінформував учасників конференції про основні напрями діяльності Міноборони щодо здійснення реформ.

ЧАС ВИМАГАЄ ВІД НАС ЗБІЛЬШИТИ ПРАКТИЧНУ СКЛАДОВУ ПІДГОТОВКИ ЗА ВСІМА ВІЙСЬКОВИМИ СПЕЦІАЛЬНОСТЯМИ. ВСІ ТЕОРЕТИЧНІ НАПРАЦЮВАННЯ МАЮТЬ БУТИ ЗАВЕРШЕНІ ТА ЗАСТОСОВАНІ ПІД ЧАС НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

За словами Міністра оборони України, триває робота над новою редакцією Концепції кадрової політики у Збройних Силах України на період до 2020 року, що передбачає розвиток та вдосконалення системи військової освіти.

— Ми активно працюємо над реформуванням оборонного відомства, — зазначив генерал армії України Степан Полторак. — Сьогодні 70 відсотків занять з курсантами та слухачами — це практичні заняття. Ми змінили порядок призначення на посади викладачів — зараз пріоритет надається учасникам АТО.

З-поміж інших важливих завдань генерал армії України Степан Полторак наголосив на необхідності підвищення рівня знання іноземної мови військовослужбовцями ЗС України.

Міністр оборони акцентував на надзвичайній важливості питань, пов'язаних з реформуванням системи комплектування фахівцями офіцерських посад: «Не вирішивши проблеми вишів, не можна подолати й кадрові труднощі у військах».

Начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України генерал армії України Віктор Муженко зауважив, що досвід АТО повинен широко вивчатися курсантами та слухачами вишів. Ця робота має бути системною, а не епізодичною. Кращі напрацювання передових країн світу в галузі оборони також відображатимуться в навчальних програмах.

Дмитро ГОРБУНОВ

БЮДЖЕТ АРМІЇ НА ПОТОЧНИЙ РІК У ЧОТИРИ РАЗИ БІЛЬШИЙ, НІЖ У 2014 РОЦІ

Якщо порівняти бюджет 2014 року і бюджет 2016 року, то він збільшився в чотири рази. На цьому наголосив Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

— Разом з іноземними радниками від Альянсу та провідних європейських країн ми провели величезну роботу, підготували плануючі документи оборонного характеру, де чітко визначили принципи і підходи до побудови нової армії, — повідомив Степан Полторак.

Міністр оборони також зазначив, що в оборонному відомстві відпрацьовано дорожню карту, в якій помісячно розписано, що саме планується зробити в межах запланованих реформ. Йдеться, зокрема, про удосконалення роботи органів військового управління, системи підготовки кадрів, всебічного забезпечення, внесення змін до законодавчої бази тощо.

— Ми ставимо перед собою амбітне завдання — до 2020 року реформувати Збройні Сили України, створити їх такими, аби вони були здатні виконати завдання із захисту території України. І я переконаний, що нам все вдасться, — наголосив генерал армії України Степан Полторак.

КАНАДСЬКІ ТА УКРАЇНСЬКІ ХІРУРГИ ПРООПЕРУВАЛИ 120 ПОРАНЕНИХ УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

У столичному військовому госпіталі завершилася четверта місія канадських хірургів, які оперували поранених бійців АТО. За час роботи 22 канадські медики-волонтери спільно з українськими військовими хірургами провели 40 операцій на обличчі, верхніх кінцівках, з усунення посттравматичних черепно-лицевих деформацій, дефектів м'яких тканин та рубців, проконсультували кілька десятків поранених військовослужбовців Збройних Сил України, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

Ця місія була організована Канадсько-Українською Фундацією під патронатом Конгресу Українців Канади. Кошти на реалізацію проекту в сумі 1,2 мільйона канадських доларів надав Департамент зовнішніх зв'язків, торгівлі та розвитку уряду Канади.

Канадські лікарі привезли з собою усе необхідне обладнання та засоби, які передали українським хірургам. Загальна вартість обладнання становить близько 700 тисяч канадських доларів.

Усього під час чотирьох місій канадські та українські хірурги прооперували 120 поранених українських військовослужбовців.

У ВІЙСЬКОВОМУ ВІДОМСТВІ СТВОРЕНО КОМІТЕТ РЕФОРМ

До його складу увійшли народні депутати України, вітчизняні та іноземні експерти, представники Офісу зв'язку НАТО в Україні, громадських організацій та волонтери

— Питання оборонного планування є одним із найважливіших у державі, від його ефективності залежатиме рівень безпеки України, — на цьому наголосив Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак під час зустрічі з іноземними послами, представниками Офісу зв'язку НАТО в Україні та радниками Альянсу, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

У ході зустрічі було обговорено низку питань в межах спільної роботи щодо розробки документів оборонного планування, впровадження реформ у Міністерстві оборони, Генеральному штабі та Збройних Силах України тощо.

Глава оборонного відомства розповів представникам НАТО про заплановані заходи щодо розподілу повноважень та відповідальності між органами військового керівництва, створення чіткої вертикалі управління військами, вивільнення оборонного відомства від невластивих функцій тощо.

Як зазначив генерал армії України Степан Полторак, суть реформ в оборонному відомстві полягає у приведенні органів військового управління до стандартів країн-членів НАТО та Європейського Союзу, набутті Міністерством оборони, Генеральним штабом, органами військового управління та військами спроможностей, що дозволять ефективно реагувати на сучасні виклики та загрози національній безпеці у воєнній сфері.

Також Міністр оборони поінформував іноземну делегацію про створення в Міноборони Комітету реформ, до складу якого увійшли народні депутати України, вітчизняні та іноземні експерти, представники Офісу зв'язку НАТО в Україні, громадських організацій та волонтери.

— Уже найближчими днями ми проведемо установче засідання комітету, в межах якого обговоримо конкретні заходи щодо реалізації дорожньої карти реформування оборонного відомства, — зазначив Міністр оборони України.

МІНІСТР ОБОРОНИ УКРАЇНИ ПІДПИСАВ УГОДУ З ПРОФСПІЛКАМИ

Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак підписав галузеву угоду між військовим відомством та центральним комітетом профспілки працівників Збройних Сил України на 2016–2018 роки.

За словами голови центрального комітету профспілки працівників Збройних Сил України Дмитра Мірошниченка, цією угодою передбачено порядок та умови встановлення доплат, преміювання, надання матеріальної допомоги на оздоровлення, які визначаються в колективних договорах між військовими частинами, закладами, установами та профспілковими організаціями. Зокрема, буде надаватися безоплатна медична допомога працівникам закладів охорони здоров'я Міністерства оборони України відповідно до законодавства. Для працівників Збройних Сил виділятимуть п'ять відсотків від загальної кількості санаторно-курортних путівок із сплатою ними 30 відсотків їхньої вартості. До речі, минулого року ними скористалися понад 500 працівників українського війська.

У розділі про житлово-побутові гарантії є така новація, а саме — протягом 2016 року підготувати та подати до Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України пропозиції щодо включення працівників Збройних Сил до нової редакції переліку категорій працівників, яким можуть бути надані службові жилі приміщення.

У галузевій угоді передбачено, зокрема, надання додаткових оплачуваних відпусток тривалістю до 7 календарних днів згідно з орієнтовним переліком професій та посад працівників ЗС України з ненормованим робочим днем.

А в цілому, за словами профспілкового лідера, ця галузева угода є кроком уперед порівняно з попереднім документом.

Володимир ЧІКАЛІН

ПРИ УКЛАДАННІ КОНТРАКТУ ЗІ ЗБРОЙНИМИ СИЛАМИ ВИПЛАТИ ВІЙСЬКОВИХ ПЕНСІЙ НЕ ПРИПИНЯЮТЬСЯ

З початку 2016 року кількість бажаючих вступити на військову службу за контрактом склала понад 9 тисяч осіб. Із них вже більше 6 тисяч підписали контракт. Бажання укласти контракт зі Збройними Силами України лише минулого тижня виявили близько 1200 громадян, зокрема з числа мобілізованих військовослужбовців. Про це повідомив речник МО України під час нещодавнього брифінгу в Українському кризовому медіацентрі.

При цьому військові пенсіонери при укладенні контракту зі Збройними Силами України продовжують отримувати військові пенсії.

Так, згідно із Законом України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» пенсіонерам із числа військовослужбовців у разі їхнього призову на військову службу під час часткової мобілізації або прийняття на військову службу за контрактом у зв'язку з особливим періодом виплата пенсій на час такої служби не припиняється.

Відповідно до цього ж закону у разі підписання контракту на проходження військової служби особа, яка отримує військову пенсію, має письмово сповістити про це орган, який призначає пенсію.

Після звільнення з військової служби виплата пенсій здійснюється з урахуванням додаткової вислуги років від часу повторного прийняття громадян на службу до дня демобілізації або звільнення за останньою обійманою посадою.

22-РІЧНИЙ СОЛДАТ ЗНЕШКОДИВ УБИВЦЮ

Військовослужбовець переслідував злочинця 8 кілометрів

«…Він виліз через вікно і почав тікати до колії. Там я наздогнав його вперше. Та він бризнув мені в очі з балончика перцевим газом чи чимось таким. Було дуже боляче, але бажання схопити утікача гнало вперед…» — солдат Микола Гончар креслить на папері схему околиць рідного села Борщовичів, що у Пустомитівському районі Львівщини. Тут, на своїй малій Батьківщині, 22-річний військовослужбовець за контрактом Військової служби правопорядку прийняв свій перший справжній бій. Сам на сам з озброєним злочинцем, який нещодавно позбавив життя літню людину та намагався скоїти убивство іншої.

Історія, яка більше пасує для сценарію голлівудського бойовика, трапилася 23 лютого цього року. Солдат Микола Гончар перебував вдома у відпустці. Зранку вийшов з помешкання у крамницю. З собою навіть мобільника не прихопив, гадав, швидко повернеться назад. Перестрів ще й хлопців-сусідів. Стояли й балакали. Аж раптом побачили, що із хати неподалік вибіг закривавлений односелець Назар.

— Він гукав по допомогу. Обличчя було у крові і тримався за живіт. Аж потім побачили, що у нього рана, — каже Микола. — Той, хто його поранив, вискочив через вікно і почав тікати у протилежний бік.

Поки односельці викликали швидку й допомагали пораненому, солдат кинувся наздоганяти втікача. Околиці села, де він виріс, Микола знав добре, тому приблизно розумів, куди може податися нападник. Переслідування тривало декілька годин. Солдат гнав злочинця по пересіченій місцевості аж 8 кілометрів. І бігли вони не прямою доріжкою, а через поля, річку та ліс. Убивця двічі бризкав солдату в очі перцевим газом із балончика. Втім боєць ВСП все ж таки затримав бандита і передав його в руки поліції.

Солдат Микола Гончар — звичайний хлопець середнього зросту, худорлявої статури. Аж ніяк не нагадує супермена плакатного формату. Однак йому не забракло сили духу і витривалості зійтися у двобої голіруч з противником, який за фізичними параметрами був удвічі більшим. Погоня відбувалася на очах у людей. Повз убивцю та солдата, який його переслідував, дорогою проїжджали машини. Солдат намагався спинити когось, щоб подзвонити до поліції, покликати на допомогу, та марно!

Солдат Микола Гончар

У лавах війська хлопець лише півроку. Уклав контракт у липні 2015-го. Пройшов усі тести та комплекс підготовки для служби у ВСП. Готувався до відрядження у зону проведення АТО.

— Хочемо подякувати батькам Миколи Гончара за те, що виховали такого козака, — каже заступник начальника по роботі з особовим складом Західного територіального управління Військової служби правопорядку в Збройних Силах України підполковник Федір Федчик. — Він вчинив так, як цього вимагає сумління й обов'язок бійця ВСП — затримав порушника і забезпечив безпеку громадян.

УБИВЦЯ ДВІЧІ БРИЗКАВ СОЛДАТУ В ОЧІ ПЕРЦЕВИМ ГАЗОМ ІЗ БАЛОНЧИКА. ВТІМ БОЄЦЬ ВСП ВСЕ Ж ТАКИ ЗАТРИМАВ БАНДИТА І ПЕРЕДАВ ЙОГО В РУКИ ПОЛІЦІЇ

Після того, як на зап'ястках убивці замкнулися наручники, стали відомі деталі трагедії. Убивця, мешканець Львова, приїхав до села на розбори з колишньою дружиною. У кишені мав ніж, газовий балончик, молоток. Але під гарячу руку замість колишньої дружини потрапили її родичі. Літню жінку він встиг зарізати ударом в шию, а молодого хлопця поранив ножем у живіт та вдарив молотком в обличчя. За скоєні злочини убивці загрожує до 15 років позбавлення волі. Постраждалого Назара вже прооперували в одній із львівських лікарень, і його життю нічого вже не загрожує.

Командування сміливого солдата подало клопотання до вищого штабу про нагородження військовослужбовця за мужній вчинок.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

КАВАЛЕРУ ЧОТИРЬОХ МЕДАЛЕЙ «ЗА ВІДВАГУ» ГРИГОРІЮ АТАМАНЮКУ — 90 РОКІВ

Його юність у прямому сенсі обпалена війною. Коли прийшла війна, він був школярем. Гітлерівці та їхні місцеві посіпаки не раз намагалися відправити хлопця на роботи до Німеччини. Юнак переховувався у родичів, а часом й у лісах. А коли фронт «котився» на захід, через його рідне село, пішов воювати добровольцем. До перемоги солдат ішов у складі військ 2-го і 1-го Білоруських фронтів. Переможні салюти Григорій Сергійович зустрічав у Берліні. У липні 1949-го з орденами й медалями на грудях повернувся у рідне село Пилипи-Олександрівські Віньковецького району, що на Хмельниччині. Після служби працював завідувачем клубу, згодом завідувачем магазину, сільським головою, керівником сільського споживчого товариства.

ФРОНТОВИК ГРИГОРІЙ СЕРГІЙОВИЧ АТАМАНЮК — ПОЧЕСНИЙ ГРОМАДЯНИН ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

І нині Григорій Сергійович, як кажуть, у строю. Ветеран бере активну участь у роботі обласної ветеранської організації, де є заступником голови комітету ветеранів Великої Вітчизняної війни. Він є частим гостем у військових частинах і навчальних закладах Хмельницького і активно дбає про військово-патріотичне виховання молоді. Під час таких зустрічей його груди прикрашають ордени Великої Вітчизняної війни І та ІІ ступеня, Червоної Зірки та Слави ІІІ ступеня, чотири медалі «За відвагу» та інші нагороди.

Разом з дружиною Олександрою Петрівною, на жаль, вже покійною, вони виростили і виховали дві доньки — Галину, Валентину і сина Олександра. Діти подарували подружжю Атаманюків п'ятеро онуків та восьмеро правнуків!

Доброго здоров'я Вам, Григорію Сергійовичу, як кажуть, із води і роси в день ювілею і на многії та благії літа! Бажаємо Вам Божого благословення і ще не одної знаменної річниці!

Валерій МАРЦЕНЮК

Фронтовик Григорій Атаманюк

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ «ОБОРОНКИ»: УВІЙТИ ДО ТОП-5 НАЙБІЛЬШИХ ЕКСПОРТЕРІВ ОВТ

До 2020 року заплановано повний перехід нашого ОПК на стандарти НАТО, створення нових секторів виробництва, таких як кібербезпека, розробка безпілотних та роботизованих комплексів

ДП «Харківське конструкторське бюро з машинобудування імені О.О. Морозова» та польська компанія HUTA STALOVA WOLA виконають спільний проект зі створення 155-мм самохідної гаубиці на шасі танка БМ «Оплот»

Відновлену у цехах ДП «Київський бронетанковий завод» техніку невдовзі доправлять на передову

Оборонно-промисловий комплекс України був провідним у колишньому Радянському Союзі за виробництвом ракетної і космічної, авіаційної, бронетанкової техніки, будівництва найсучасніших військових кораблів. За роки незалежності у його структурі, обсягах, номенклатурі виробництва відбулися зміни. І, на жаль, не на краще. Але війна на Сході України поставила на порядок денний відновлення і розвиток вітчизняного ОПК.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20 січня 2016 року було схвалено Концепцію Державної цільової програми реформування та розвитку оборонно-промислового комплексу на період до 2020 року. **Виконання програми здійснюватиметься у два етапи. На першому (2016–2017 роки) передбачається забезпечити Збройні Сили відновленими, відремонтованими та модернізованими озброєнням та військовою технікою. На другому етапі відбудеться підготовка до серійного виробництва окремих новостворених та інших зразків відповідно до завдань Державної цільової оборонної програми розвитку озброєння та військової техніки на період до 2020 року. Виконання цієї програми дасть змогу забезпечити зростання випуску продукції ОПК щороку на 10–15 відсотків з урахуванням європейських та міжнародних стандартів. Буде досягнута повна незалежність вітчизняних підприємств від Російської Федерації у виробництві озброєння та військової техніки, забезпечено збереження та створення понад 20 тисяч нових робочих місць. Відбудеться також технічне переоснащення не менше 90-та підприємств ОПК. Фінансове забезпечення цієї програми на 50 відсотків відбудеться за кошти державного бюджету, решта — за рахунок інвестицій та інших джерел.**

Саме про роль і місце концерну у виконанні цієї програми, деякі результати та перспективи його роботи й розповів заступник генерального директора Державного концерну «Укроборонпром» Олександр Стеценко на пленумі ЦК Всеукраїнської профспілки працівників Збройних Сил. Чому саме перед ними? Бо на профспілковому забезпеченні цієї організації перебуває багатотисячний загін людей, які своєю працею зміцнюють оборонний щит держави.

НА ШАСІ БТР-4Е СТВОРЯТЬ 120-ММ САМОХІДНИЙ МІНОМЕТ. ДП«АНТОНОВ» РОЗРОБИТЬ БЕЗПІЛОТНИЙ АВІАЦІЙНИЙ ТАКТИЧНИЙ КОМПЛЕКС

За словами Олександра Стеценка, минулого року чистий прибуток 99-ти підприємств становив понад 1,6 мільярда гривень. Для порівняння: в 2014 році вони мали 348 мільйонів збитків. Про прогрес у роботі підприємств концерну свідчать і такі приклади. За 9 місяців 2015 року було перераховано до державної скарбниці 3,1 мільярда гривень. А середня зарплата зросла на понад тисячу і складала 5333 гривні.

Що конкретно зробили працівники концерну для посилення оборонного щита держави? За словами Олександра Стеценка, в 2015 році для потреб Міністерства оборони та Національної гвардії України було виготовлено та модернізовано 2036 одиниць озброєння та військової техніки, відремонтовано 1963 одиниці ОВТ та 3794 агрегатів та вузлів. Зокрема, 673 одиниці бронетехніки, 1830 ракетного озброєння, 53 авіаційної техніки, 275 — автомобільної, 346 — зв'язку і шифрувальної тощо. Ремонт та модернізація військової техніки, окрім посилення боєздатності Збройних Сил, забезпечила значний економічний ефект.

Поточний рік для підприємств вітчизняного ОПК буде пріоритетним у запровадженні стандартів НАТО у створенні, модернізації та оновленні озброєння та військової техніки. Вже закладено основи для такої діяльності. А цьому, зокрема, сприяли понад 40 засідань спільної робочої групи Україна-НАТО з оборонно-технічного співробітництва, доступ концерну до бази даних зі стандартизації Альянсу, підготовка понад 50-ти фахівців з цього питання та інші заходи. На основі такого співробітництва у поточному році відбудеться розробка та виготовлення нової продукції ОПК.

Так, ДП «Харківське конструкторське бюро з машинобудування імені О.О. Морозова» та польська компанія HUTA STALOVA WOLA виконають спільний проект зі створення 155-мм самохідної гаубиці на шасі танка БМ «Оплот». Окрім того, на шасі БТР-4Е створять 120-мм самохідний міномет. Державне підприємство «Антонов» розробить безпілотний авіаційний тактичний комплекс, а Львівський державний завод «ЛОРТА» виготовить 30-мм автоматичну гармату ЛВГ-30, машини управління вогнем артилерії та автоматизованого звукового комплексу розвідки. Амбітні плани має концерн і щодо розширення міжнародного співробітництва зі США, Францією, Польщею, Італією, Туреччиною та іншими країнами. Зокрема, передбачено створення патрульних літаків та літаків дальнього радіолокаційного виявлення, авіаційних двигунів для літаків сімейства «Ан», тепловізійних приладів, ракетних комплексів протиповітряної оборони та інших зразків ОВТ.

Ще більш амбітні плани передбачається втілити в життя протягом 2017–2020 років. А саме — забезпечити повний перехід на стандарти НАТО, створити нові сектори виробництва, такі як кібербезпека, розробка безпілотних та роботизованих комплексів для збереження життя військових. Поставлено завдання вітчизняному ОПК увійти до топ-5 найбільших експортерів інноваційних озброєнь та аерокосмічних виробів у світі.

Сприятиме виконанню цієї держпрограми вперше розроблений меморандум про співробітництво між ДК «Укроборонпром» та Всеукраїнською профспілкою працівників Збройних Сил України. Як зауважив голова цієї організації Дмитро Мірошниченко, спільні інтереси об'єднають зусилля всіх, хто зміцнює оборонний щит нашої держави.

Володимир ЧІКАЛІН

На марші — Т-64БВ

ТАКТИКА МОБІЛЬНИХ ТАНКОВИХ ГРУП,
АБО ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ БОЙОВИХ БРОНЕМАШИН В АТО

За час проведення антитерористичної операції на Сході України наші Збройні Сили набули неабиякого досвіду у використанні в реальних умовах бойових дій різних зразків військової техніки, зокрема бойових броньованих машин і танків. Пропоную невеличкий екскурс у досвід АТО, щоб звернути увагу на те, як змінювалися форми та методи застосування бронетехніки.

Танкові підрозділи нашого війська особливо часто залучали влітку 2014 року при визволенні населених пунктів Донецької та Луганської областей, у битві за донецький аеропорт та при обороні Дебальцевого в лютому минулого року. Тоді нашим танкістам доводилося діяти як у складі тактичних груп, так і самостійно.

Територія аеропорту «Донецьк» — це переважно відкрита місцевість, де можна зайняти тільки спостережні позиції в окремих будівлях. При цьому їх не можна було утримувати великими силами, оскільки вони стають зручною мішенню для артилерії й танків противника, тож великі втрати були б неминучими. Тому спочатку оборона аеропорту являла собою ланцюжок окремих спостережних постів, які за потреби викликали вогневу підтримку. Найголовніше — ці спостережні пункти здійснювали коректування вогню артилерії, яка допомагала впевнено утримувати їх.

Проте влучити, наприклад, у мобільний ворожий танк артилерією було важко. Тому в аеропорту було зосереджено декілька танків та БМП саме для протитанкової оборони. Але після того, як противник почав бити по нашій бронетехніці в новому терміналі новими протитанковими керованими ракетами, схема підтримки підрозділів у ДАПі нашим командуванням була дещо змінена. Танкові підрозділи розмістили в Пісках, й вони за необхідності надавали допомогу нашим бійцям в аеропорту, швидко висуваючись на заздалегідь визначені та підготовлені позиції. Їх застосовували для придушення ворожих вогневих точок і спостережних пунктів та відбиття танкових атак.

Від околиці Пісків до нового термінала — приблизно 2 кілометри. Наші танкісти могли надавати підтримку і з бази в Опитному — це приблизно 3 кілометри. Відстань для штатного озброєння танків також цілком «робоча». Отже, позиції в аеропорту утримували передусім завдяки взаємодії артилерії й бронетехніки із захисниками будівель аеропорту та можливості негайно надати підтримку резервами.

У районі аеропорту найефективнішою тактикою українських танкістів стали оперативні дії маневреними групами та часта зміна позицій. Як розповів Герой України майор Євген Межевікін з позивним «Адам» (на його особистому рахунку 5 знищених ворожих танків), який тоді виконував обов'язки командира танкового батальйону, раніше бойові машини закріплювали за стаціонарними позиціями і постами. Вони постійно перебували на передньому краї, безпосередньо на лінії зіткнення, де часто були зручною мішенню для ворожої артилерії та розвідувально-диверсійних груп. А це призводило до втрати техніки й особового складу, особливо після того, як у противника з'явилися нові протитанкові керовані ракети. Тактика мобільних танкових груп дозволила відвести техніку з-під удару та ефективніше використовувати на найбільш небезпечних напрямках.

— Носитися по злітній смузі перед ПТУРами — програшний варіант. Тому, крім Пісків та Опитного, ми почали пристрілювати позиції з Водяного, Зеніту… Щойно бої стихали, я їздив і шукав нові позиції на різних відстанях, з різним часом «підльоту», — говорить офіцер. — Для ефективної реалізації цієї тактики танкісти розбилися на окремі маневрені групи. І це, без сумніву, давало потрібні результати. Після декількох боїв противник намагався будь-що уникати зустрічей з нашими танкістами.

Можна пригадати і танковий бій під Логвиновим у лютому минулого року, коли наші танкісти на вітчизняних «Булатах» зустрілися з російськими «сімдесятдвійками». Тоді танкова рота 1-ї танкової бригади вступила в дуель із батальйонно-тактичною групою 5-ї окремої танкової бригади Російської Федерації.

Завданням наших танкістів було прикривати атаку підрозділів 30-ї механізованої бригади на Логвинове. У саме село танкісти не заходили, а прикривали лівий фланг атаки на відкритій місцевості. Даних про позиції противника не було. Кожен контролював свій сектор.

Коли наші піхотинці підійшли до села, по них раптово відкрив вогонь ворожий Т-72. Наші танкісти знищили його першим пострілом з відстані 900 метрів. Противник одразу ж відкрив вогонь у відповідь. Та на «Булаті» спрацювала надійна динамічна система захисту «Ніж». Танк не просто вцілів, а й зберіг боєздатність, тож продовжив бій. До речі, вже неодноразово доводилося чути від танкістів, що українська система захисту «Ніж» значно краща за російський «Контакт», який встановлюється на їхніх танках.

Викривши позиції другої «сімдесятдвійки», яка була недалеко від першої, наші танкісти одразу ж знищили і її. На цьому рубежі згодом виявив себе і третій ворожий танк. І за мить він теж був знищений. Бій під Логвиновим тривав не більше 20 хвилин. Наші танкісти зайняли вигідний рубіж для відбиття можливих контратак противника, але більше їх ніхто не атакував.

Загалом у боях у районі Дебальцевого ця рота знищила 6 танків і 1 БМП противника.

У війні на Донбасі активно застосовується і легка бронетехніка. На озброєнні в обох сторін є різні бойові та допоміжні машини передусім радянського зразка — на базі сімейства БТР-60/-70/-80 і БРДМ-2. Вони мають непогану прохідність і досить потужне кулеметне озброєння. Однак у БТРах радянського виробництва є низка вад, які особливо виявилися в ході боїв на Донбасі.

Усі ці недоліки були враховані при виробництві новітніх українських БТР-3Е і БТР-4, для яких війна на Донбасі стала бойовим хрещенням. Так, БТР-4 за результатами боїв під Слов'янськом отримали досить схвальні оцінки військових фахівців: «Броня БТР-4Е витримала прямі влучення з різних видів озброєння, зокрема і великокаліберних кулеметів та автоматичних гармат. Протикумулятивні екрани захистили екіпаж від декількох влучань з ручного протитанкового гранатомета. Броньоване скло витримувало прямі влучення зі снайперських гвинтівок».

Хочу сказати, що в ході боїв українськими військовими була вироблена досить цікава тактика спільного застосування БТРів з танками. Ні для кого не секрет, що Т-64БВ, які також застосовують наші військові, дещо застаріли, і особливо це стосується прицілів. Під час бойових дій екіпажам на «шістдесятчетвірках» було складно виявляти замасковану живу силу противника. Наприклад, знайти добре окопаного гранатометника — майже нереальне завдання.

КОЛИ БОЙОВІ МАШИНИ ПЕРЕБУВАЛИ НА ПЕРЕДНЬОМУ КРАЇ, БЕЗПОСЕРЕДНЬО НА ЛІНІЇ ЗІТКНЕННЯ ЧАСТО БУЛИ ЗРУЧНОЮ ЦІЛЛЮ ДЛЯ ВОРОЖОЇ АРТИЛЕРІЇ. ТАКТИКА МОБІЛЬНИХ ТАНКОВИХ ГРУП ДОЗВОЛИЛА ВІДВЕСТИ ТЕХНІКУ З-ПІД УДАРУ

Тож, аби вийти з ситуації, військовослужбовці Збройних Сил діяли спільно з нацгвардійцями, використовуючи їхній БТР-4 як розвідника-коригувальника. Бронегрупи розташовувалися так, щоб можна було знаходитися поза зоною ураження вогневих засобів противника. Використовуючи дані прицілів БТР-4, танкісти успішно вражали цілі.

Досить непогано в боях зарекомендували себе і старенькі БРДМ-2. Вони в умовах «війни блокпостів» виявилися незамінним транспортом. Маленька маневрена машина з хорошою прохідністю «просочувалася» скрізь і врятувала не одне життя. Адже через невеликі габарити влучити в неї з ручного гранатомета значно складніше, ніж у бронетранспортер чи танк. До того ж на більшості БРДМів додатково були наварені решітчасті екрани, які підвищували рівень захисту. А додаткові поручні, приварені до корпусу і башти, дозволяли брати на борт до 10–12 осіб. Дуже часто можна було спостерігати й встановлений на неї автоматичний гранатомет АГС-17, що робило БРДМ досить ефективною машиною вогневої підтримки.

Роман ВУС

Наприкінці минулого року понад 60 сімей військовослужбовців Одеського гарнізону стали новоселами

НАВЕСНІ В ІЛЛІЧІВСЬКУ У ВІЙСЬКОВИХ БУДЕ НОВОСІЛЛЯ

За інформацією начальника квартирно-експлуатаційного відділу міста Одеса полковника Олександра Шила, незабаром 54 сім'ї військовослужбовців отримають ордери на квартири в Іллічівську. А наприкінці року в Одесі планують здати в експлуатацію для захисників 80-квартирний будинок

Безквартир'я — одна з найгостріших проблем нашого війська. У черзі — майже 44 тисячі сімей військовослужбовців без даху над головою. Наприклад, в Одеському гарнізоні про новосілля мріють понад 3 тисячі захисників.

І все ж наприкінці минулого року і на їхній вулиці відбулося свято. Понад 60 сімей військовослужбовців Одеського гарнізону стали новоселами. Шестеро з них отримали ключі зі сльозами на очах… Це — вдови й матері українських воїнів, які загинули під час виконання військового обов'язку в зоні проведення антитерористичної операції.

— На сьогодні в Одесі всі члени сімей загиблих учасників АТО забезпечені житлом. Не забути про них було нашим обов'язком, і ми його виконали, — говорить начальник квартирно-експлуатаційного відділу міста Одеса полковник Олександр Шило. — Але роботи в цьому напрямі ще багато. Тільки в Одеському гарнізоні потребують поліпшення житлових умов ще понад 3 тисячі сімей військових, які перебувають на квартирному обліку майже в тридцяти військових частинах і установах.

Торік в Одесі вдалося вирішити житлові проблеми лише понад 60 сімей, серед яких учасники АТО, бойових дій на території інших держав, військові пенсіонери та ветерани військової служби.

— Розподіл провели пропорційно: понад 30 військових отримали житло в якості службового, і майже стільки ж осіб стали власниками житла для постійного проживання. У своїй роботі щодо перерозподілу житла ми ставимо за мету завжди дотримуватися справедливості, — говорить Олександр Шило. — А щоб такі питання вирішувалися прозоро, на засідання житлової комісії гарнізону ми запрошуємо представників ветеранських і громадських організацій, які також контролюють цей процес.

А В ПЕРШОМУ КВАРТАЛІ 2017 РОКУ В ОДЕСІ ДЛЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ МАЄ БУТИ ВВЕДЕНИЙ В ЕКСПЛУАТАЦІЮ 144-КВАРТИРНИЙ БУДИНОК

До речі, нещодавно новим головою житлової комісії Одеського гарнізону було обрано не діючого військового, не посадову особу з числа вищого офіцерського складу, а звільненого з військової служби в запас офіцера. Така людина не обтяжена виконанням обов'язків за основною посадою та не перебуває в підпорядкуванні когось із начальників чи командирів установ, частин або з'єднань.

Розповідаючи про перспективи вирішення болючого житлового питання в Одеському гарнізоні, полковник Олександр Шило наголосив, що цього року очікуються зміни на краще. Зокрема, навесні 2016 року Міністерством оборони України мають бути придбані 54 однокімнатні квартири в Іллічівську. Окрім цього, до кінця поточного року планується завершення реконструкції п'ятиповерхової будівлі на території колишнього Одеського інституту сухопутних військ, внаслідок чого новоселами стануть ще 80 сімей військових. А вже в 1-му кварталі 2017 року в Одесі має бути введений в експлуатацію 144-квартирний будинок для військовослужбовців.

Торік в Одеському гарнізоні троє черговиків отримали грошову компенсацію за належне їм житло на загальну суму близько 1 млн 300 тис. грн. А вже поточного року на виплату компенсації виділено 4,5 млн грн бюджетних коштів.

Дуже хочеться сподіватися, що держава докладатиме максимум зусиль та виділятиме необхідний фінансовий ресурс, щоб новосілля у військових гарнізонах у всіх регіонах України були частішими, щоб наші захисники не чекали на отримання квартир упродовж десятиліть.

В'ячеслав ДІОРДІЄВ.
Фото Олександра ШЕПЕЛЄВА

УРЯД ПРОПОНУЄ УЧАСНИКАМ БОЙОВИХ ДІЙ ПІЛЬГОВІ КРЕДИТИ ДЛЯ БУДІВНИЦТВА ЖИТЛА НА СЕЛІ

Кабінет Міністрів України затвердив постанову, що передбачає спрощення процедури надання довгострокових кредитів індивідуальним забудовникам житла на селі. На першочергове отримання пільгових кредитів можуть розраховувати учасники бойових дій та вимушено переселені громадяни з тимчасово окупованих територій.

За словами Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства Геннадія Зубка, програма розроблена для того, щоб підсилити можливість будівництва на селі. «Ця постанова створить додаткові можливості також і для розвитку об'єднаних територіальних громад», — зазначив Геннадій Зубко.

Розмір кредиту буде визначатися з урахуванням платоспроможності позичальника, при цьому гранична сума кредиту складатиме 300 тис. гривень для спорудження нового житлового будинку, 150 тис. гривень — для реконструкції житлового будинку або добудови незавершеного житла, 200 тис. гривень — для придбання житла та 50 тис. гривень — для спорудження інженерних мереж та підключення їх до існуючих комунікацій.

За інформацією Мінрегіонбуду, у 2015 році було надано 2 972 таких кредити.

Ця постанова — не єдина ініціатива уряду, покликана покращити стан забезпечення житлом учасників АТО. Кабінет Міністрів України вніс до Верховної Ради законопроект, який передбачає надання державної компенсації в розмірі 50% вартості будівництва, купівлі житла або іпотечного житлового кредиту учасникам антитерористичної операції. Цей законопроект зареєстровано 16 лютого 2016 року за номером 4081.

Крім того, проектом закону передбачається збільшення державної компенсації відсоткової ставки за кредитами, взятими на будівництво або придбання житла в межах цільової програми доступного житла, з трьох відсотків до десяти.

Підготував Роман ТУРОВЕЦЬ

І МЕДСЕСТРИ, І СНАЙПЕРИ...

Сьогодні у Збройних Силах України проходять службу понад 15 тисяч жінок-військовослужбовців. Із них майже дві тисячі є офіцерами. В підрозділах, задіяних у проведенні АТО, нині служать сотні жінок, десятки з яких мають бойові нагороди

Давньогрецький філософ Сенека писав, що людство живе у полоні міфів і легенд. Однією з них є легенда про мужніх жінок-амазонок, котрі в умінні воювати нічим не поступалися чоловікам. Чи так це було насправді — достеменно невідомо. А ось про мужність наших матерів і сестер ми добре знаємо з історичних джерел. Наприклад, під час облоги польськими військами подільського містечка-фортеці Буші героїчно тримали оборону й жінки. А особливо Олена — дружина сотника Зависного. Навіть тоді, коли більшість чоловіків-козаків загинули, жінки та дівчата під її керівництвом продовжували чинити відчайдушний опір. Коли шляхта все ж здобула фортецю, щоб не потрапити до її рук, жінка підпалила пороховий льох, підірвавши себе разом із ворогом…

Сьогодні у Збройних Силах України проходять службу понад 15 тисяч жінок-військовослужбовців. З них майже дві тисячі є офіцерами. Жінки-військовослужбовці обіймають посади, пов'язані з виховною і кадровою роботою, медициною, фінансами, юриспруденцією, тиловим забезпеченням тощо. Утім є серед них і снайпери, і розвідники…

Порівняно з арміями розвинутих країн світу за чисельністю жінок, українська армія дещо поступається за цим показником. Наприклад, у збройних силах США служать понад 200 тисяч жінок. Чимало американок-військовослужбовців мають генеральські звання. Одна з них — Діана Холланд — очолює військову академію Вест-Пойнт. До цього часу закладом керували виключно чоловіки. До навчання у цьому виші жінок допустили лише 1976 року. Є генерали — представниці прекрасної статі й в арміях Великобританії, Італії та Франції. А в Німеччині жінка обіймає посаду Міністра оборони!

Українки серед генералів та адміралів поки не трапляються. Але чимало з них мають звання старших офіцерів, зокрема, і полковників. Особливо у військовій медицині. Наприклад, полковник медичної служби Галина Осьодло має наукове звання доктора медичних наук, очолює кафедру військової терапії в Українській військово-медичній академії, а полковник медичної служби Людмила Антипенко керує однією з клінік Національного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» МО України.

При цьому жінки-військовослужбовці на рівні з чоловіками готові до захисту України зі зброєю в руках.

Донедавна деякі українки дещо заздрили тим співвітчизницям, котрі ходили у військових одностроях. Мовляв, отримують високу зарплату і не перевантажені роботою. Принаймні мені особисто не раз доводилося чути такі «зізнання-зітхання».

Сьогодні, коли проти України ведеться неоголошена війна, ті, хто ще нещодавно заздрив панянкам у погонах, тепер уже переймаються, як там жінкам на війні.

Жінка на війні… Звучить, погодьтеся, дещо незвично. Адже її призначення, дане Господом Богом, — народжувати і виховувати дітей, бути символом домашнього затишку і сімейного благополуччя. Та коли над Україною нависла смертельна небезпека, вони разом із чоловіками пішли боронити рідну землю. На сьогодні понад півтори тисячі жінок-військовослужбовців отримали статус учасника бойових дій, а більше 600 із них нагороджені відзнаками Міністерства оборони України, більше 30 — державними нагородами.

Сергій ЗЯТЬЄВ

ВОНА ВИТЯГНУЛА З ПОЛЯ БОЮ 16 ПОРАНЕНИХ БІЙЦІВ

— Разом з Федором Богачиком, Михайлом Кошиковим та Оленою Гончаровою — своїми колегами — ми обходили кожен взвод, аби надати військовикам першу допомогу, — згадує дівчина.

Війна для Тетяни Іваненко — старшого сержанта медичної служби — медичної сестри ЛОР-відділення Військово-медичного клінічного центру Південного регіону розпочалася у березні 2014 року. У складі 79-ї окремої аеромобільної бригади її відрядили у Херсонську область на кордон із Кримом для прикриття позицій на випадок спроби вторгнення «зелених чоловічків».

Загалом Тетяна Іваненко у відрядженні в зоні АТО була тричі.

Під час одного з них наша героїня відбула на «гарячий» Донбас у складі медичної групи, що складалася з 2-х військових хірургів, 1-го анестезіолога і 2-х медсестер, яка розташувалася неподалік населеного пункту Старогнатівка.

— До нас привозили поранених з частин і підрозділів, які брали участь у бойових зіткненнях з ворогом, — розповідає Тетяна, згадуючи літо 2014-го. — Щоденно привозили 25–30, а іноді й 50 поранених, серед них були і бійці з важкими ушкодженнями. Стабілізувавши стан поранених, ми відправляли їх гелікоптерами до медичних закладів Дніпропетровська і Запоріжжя.

Згодом перемістилися в район села

Старший сержант медичної служби Тетяна Іваненко в районі Старогнатівки. Серпень 2014 року

Кутейникове, розмістилися на базі місцевого елеватора, за кілька кілометрів від Савур-Могили. Тоді за неї точилися жорстокі бої.

Через деякий час групу медиків знову перекинули в район Старогнатівки. Де їх підрозділ і накрило «Ураганами».

— Відтоді минуло чимало часу, але перед очима й досі обличчя солдатів, яким тоді залишалося жити лічені години, — продовжує Тетяна, ледь стримуючи сльози.

Я спілкувався з кількома вояками, яким Тетяна надавала допомогу. Полковник Високомобільних десантних військ Петро Потехін — один із них.

— Цій дівчині довелося пережити справжнє пекло, — каже Петро Геннадійович. — Про таких, як вона, потрібно писати повісті і знімати фільми. Вона стала для багатьох із нас більше, аніж медсестрою, адже врятувала десятки людських життів, і я дивуюся, як вона не лише не зламалася морально під «Градами» й «Ураганами», а ще й підбадьорювала солдатів!

Коли дивишся на цю тендітну дівчину, не віриться, що вона заглядала у вічі смерті. Кулі й осколки минули її, але внаслідок вибухів снарядів отримала 2 контузії. Командування, знаючи, що їй зобов'язані своїми життями щонайменше 16 вояків, яких вона витягла з-під «Ураганів» — у прямому розумінні цього слова — представило її до ордену «За мужність». Але мужня медсестра отримала медаль «Захиснику Вітчизни», якою дуже дорожить…

Сьогодні вже молодший лейтенант медичної служби Тетяна Іваненко — слухач Української військово-медичної академії. Почувається щасливою людиною. З нетерпінням чекає зустрічей із сином Єгором, якого поки що виховують дідусь із бабусею. А ще вона мріє про той день, коли на українській землі настануть мир і спокій.

Сергій ЗЯТЬЄВ

Початок на 1-й стор.

ВЗВОДОМ РОЗВІДНИКІВ КОМАНДУЄ... ДІВЧИНА

«Масяня» — одна з небагатьох представниць прекрасної статі, яка є кавалером бойового ордена «За мужність» ІІІ ступеня. На війні вона діє наче тінь. Її в обличчя мало хто знає зі своїх, не те щоб вороги.

Ця молода тендітна жінка родом із шахтарського краю — з Донеччини. Свого часу здобула престижну освіту та працювала у будівельній галузі. З початком трагічних подій на Донбасі дівчина одразу збагнула, що бандформування фейкових республік її землякам не принесуть нічого, окрім горя, страждань та розрухи.

У зоні проведення антитерористичної операції «Масяня» воює вже більше двадцяти місяців. У найгарячіших точках АТО жінка-воїн виконувала різні небезпечні завдання, зокрема щодо збору розвідувальних даних у тилу противника.

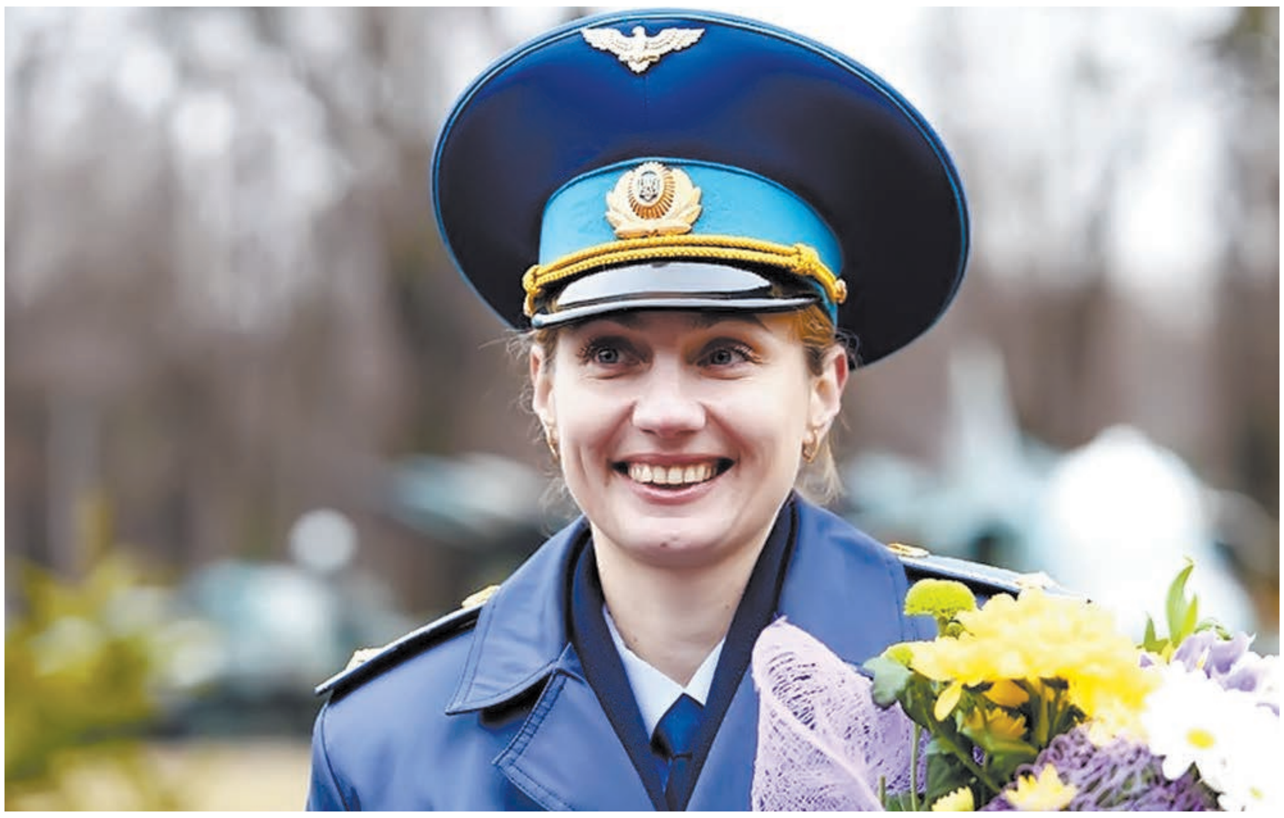
— Ніколи у своєму житті не забуду мій перший розвідвихід, коли ми разом із подругою Людмилою у цивільному одязі на легковій автівці лише з одним пістолетом та гранатою «каталися» по окупованих бойовиками населених пунктах Донбасу, — розповідає «Масяня». — Ми вивчали розташування ворожих блокпостів та укріплень. Подібне завдання отримали й напередодні звільнення від проросійських бойовиків Попасної. Коли ми наблизилися до блокпосту бойовиків — натрапили на кулеметне гніздо. Перед очима промайнуло все життя… Миттєво зорієнтувавшись, я різко здала назад та, розвернувшись, натиснула на педаль газу й щосили помчала. Бойовики рвонули нас переслідувати, по нашій машині вів вогонь снайпер… На щастя, нам вдалося вирватися, наші військові вогнем прикрили наш відхід.

Також «Масяні» добре запам'ятався випадок, коли група наших розвідників на трьох автівках без розпізнавальних знаків нахабно заїхала в самісінький Донецьк. Бійці діяли швидко і злагоджено. Воїни змалювали необхідну обстановку та передали до штабу важливу інформацію. Тоді дівчина зі своїми побратимами теж дивом залишилася живою, але бойове завдання було виконане.

Під час запеклих боїв під Іловайськом наша героїня перебувала у самісінькому епіцентрі подій. Їй доводилося проводити розвідку, захоплювати ворожих розвідників, які збирали інформацію про сили АТО. А потім був прорив з боєм із оточення...

— Про багато бойових епізодів зі служби я ще не можу розповідати, — говорить «Масяня».

Валентин ШЕВЧЕНКО

Випускниця оперативно-тактичного рівня НУОУ золота медалістка підполковник Олена Коршець

«МОЖЛИВО, МЕНІ ПЕРШОЮ ДОВЕДЕТЬСЯ СТАТИ ЖІНКОЮ-ГЕНЕРАЛОМ В УКРАЇНСЬКОМУ ВІЙСЬКУ»

Цьогорічна випускниця оперативно-тактичного рівня НУОУ золота медалістка підполковник Олена Коршець — перша жінка-військовослужбовець Збройних Сил України, яка за досягнуті результати у навчанні була удостоєна особливої відзнаки — перехідної шаблі часів Богдана Хмельницького

Дослужитися до генеральських зірок ця тендітна жінка вважає для себе цілком реальним завданням. «А чому б ні?» — впевнено каже кандидат технічних наук та віднедавна доцент кафедри Повітряних Сил Інституту авіації та протиповітряної оборони Національного університету оборони України імені Івана Черняховського підполковник Олена Коршець.

Боротьбу за кар'єру та прагнення досягати високих звань під час служби у війську жінка-офіцер вважає цілком природним. «А навіщо тоді йти в армію?» — задається питанням вона.

— На жаль, у небо вертольоти не піднімала, хоча й вступила свого часу в Харківський університет Повітряних Сил на льотну спеціальність «Бойове застосування вертольотів». Незабаром мене перевели на іншу, не менш престижну на той час спеціальність, пов'язану із автоматизованою системою управління авіацією, — розповідає Олена Коршець.

Навчання за цією спеціальністю було складним, адже потребувало твердих знань у вищій математиці, фізиці, теорії електрорадіо ланцюгів тощо. Проте для Олени навчання було на радість. Свого часу, як насіння, вона клацала завдання на міських шкільних олімпіадах з інформатики, права. Школу й військовий університет дівчина закінчила із золотою медаллю.

Свої перші наукові розробки молодий лейтенант записала у свій актив на першому році служби у відділенні системного програмування та інформаційного забезпечення Центру АСУ командування ВПС ЗС України.

— То були нескладні, але, як виявилося згодом, дуже корисні програми для підрозділів командування ВПС, зокрема логістики та метеослужби, та вони дозволяли суттєво скоротити час на обробку необхідної інформації. Якщо до цього на цей процес оператори витрачали півдня, то завдяки моїм програмам необхідна інформація надходила до споживача за кілька хвилин, — каже Олена Коршець.

Проте згодом Олена відчула необхідність підняти планку та брати нові висоти у військовій науці. Перевівшись з Вінниці до Харкова, вона служила на одній із кафедр ХУПС інженером. Згодом закінчила ад'юнктуру та успішно захистила дисертацію. Потім служила на посадах наукового співробітника Наукового центру цього вишу.

Наступним кроком у військовій кар'єрі Олени Коршець став вступ у Національний університет оборони України та блискуче його закінчення.

Особистий рецепт успіху Олени Коршець насправді простий. Вона вважає, що їй пощастило зустріти у своєму житті тих наставників, які допомагали їй рухатися у правильному напрямі. Насамперед — це батько та старший брат Андрій. А далі — начальник воєнно-наукового відділу штабу командування Повітряних Сил ЗС України полковник Володимир Коваль, начальник інституту авіації та протиповітряної оборони НУОУ полковник Віталій Тюрін, начальник НУОУ генерал-лейтенант Василь Телелим.

Проте головним провідником у житті Олени Коршець була й залишається мати Людмила Василівна — вродлива, інтелігентна та розумна жінка, яка свого часу хоча й не розділяла вибір доньки стати військовою, проте надала можливість мріям Олени так блискуче втілитися у життя.

Вадим КОВАЛЬОВ

У ДЕСАНТІ СТРИБАЮТЬ З ПАРАШУТОМ ВСІ

Все ж таки українські дівчата — найкращі у світі! От, скажімо, рядова військової служби за контрактом Юлія Якимчук. Вона зв'язківець у 80-й окремій аеромобільній бригаді, і нині виконує свою нелегку роботу на передових рубежах оборони нашої держави.

Коли дівчатка ще у школі мріяли про принців і платтячка, вона водночас мріяла і про небо. У військкоматі наполегливій і рішучій дівчині пішли назустріч. Так вона стала десантником.

Юлі подобається армійський порядок. Дівчина переконана, що служба в армії — це впевненість у майбутньому. Адже, за її словами, доки існуватиме держава, буде і військо. А значить у неї буде і гарантована робота.

Не секрет, що в десанті стрибає з парашутом увесь особовий склад, незалежно від спеціальності. Від командира бригади до кухаря. Виконує стрибки і Юля. Кожен стрибок для неї не з легких, але захоплюючий і цікавий. Адже відчуття вільного польоту, звук відкриття куполу над головою та пісню приборканого неба, що звучить у стропах, не передати жодними словами. Це треба відчути.

Коли постало питання про відрядження в АТО, Юля не вагалася. Вона вирішила, що її місце разом із підрозділом, де воюватимуть її бойові брати та сестри. Вона виконує свою роботу на одному з найгарячіших на цей момент напрямків у зоні проведення АТО. Дуже скептичне ставлення у десантника Юлі до осіб чоловічої статі, які ухиляються від призову та мобілізації.

— Я бажаю всім чоловікам-ухильникам від служби гарних подарунків на 8 березня! Це — ваш день, — каже вона, щоправда одразу додає, — я знаю чимало чоловіків, які за тих чи інших обставин не можуть бути тут, з нами. Вони багато роблять як волонтери. І за це їм велике спасибі.

Військовослужбовець 80-ї оаембр Юлія Якимчук

Удома на нашу героїню чекає найрідніша у світі людина — мама. Вона живе в Сумах і дуже хвилюється за свою донечку, яка зараз на війні. Виконую прохання Юлі й через газету передаю її мамі добру вісточку — дочка здорова, має велику повагу у своєму військовому колективі й за сумлінну службу на доброму рахунку в командування.

— Мамо, не плач і не хвилюйся! У нас усе гаразд. Ти собі не уявляєш, які залізні хлопці бережуть спокій країни.

Тарас ГРЕНЬ

ЗВ'ЯЗКІВЕЦЬ ЮЛІЯ ХЛОПЧИШИН

Ще п'ять років тому жителька невеличкого села Новини Млинівського району Рівненської області Юлія Хлопчишин й уявити собі не могла, що колись поряд з кремезними чоловіками стоятиме на захисті своєї Батьківщини.

Тоді родина не підтримала такий несподіваний вибір донечки та старшої сестри. Але, знаючи її впертість, батьки не стали між нею та військкоматом.

На початку військової кар'єри Юля закінчила на «відмінно» курси зв'язківців у Полтаві. Служила на посадах механіка-телефоніста, відповідального виконавця відділення бойової підготовки. Нині дівчина служить у зоні АТО на посаді оператора автоматизованих систем управління.

— Якщо раніше іноді вагалася стосовно правильності вибору професії, то сьогодні впевнена на всі сто відсотків, що військова служба — це моя стихія, — наголосила старший солдат Юлія Хлопчишин.

Євген СИЛКІН

Старший солдат Юлія Хлопчишин

ОБІЦЯНКИ РОСІЯН НЕ СПОКУСИЛИ ОФІЦЕРСЬКУ РОДИНУ

Під час захоплення Криму рішення подружжя Геращенків було однозначним: «Ми — офіцери Української армії!»

Майор Марина Геращенко

Поєднання в Марині Геращенко жіночності й суто військових якостей — дисциплінованості, відповідальності, обов'язковості та наполегливості — спочатку навіть викликало подив у багатьох її знайомих. Та коли дізнаєшся, що вона продовжує військову династію та служить в армії вже 18 років, усе стає зрозуміло. Нині майор Марина Геращенко — старший інженер-випробувач Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України в Чернігові.

Ще підлітком Марина визначилася у виборі майбутньої професії: «Служитиму в армії. Немає брата, тож я продовжу справу батька».

Харківський військовий університет Марина закінчила з відзнакою.

На четвертому курсі університету Марина та її наречений Максим, теж курсант вишу, побралися. Після успішного завершення навчання молода лейтенантська сім'я розпочала офіцерську кар'єру в навчально-тренувальному центрі поблизу Василькова на Київщині. Згодом народився первісток Тарас, а ще за чотири роки — донька Карина.

З МАЛЕНЬКИМИ ДІТЬМИ НА РУКАХ ПОДРУЖЖЯ ГЕРАЩЕНКІВ ВЗЯЛО ВАЛІЗИ З НАЙНЕОБХІДНІШИМ І ПОЇХАЛИ НА МАТЕРИКОВУ УКРАЇНУ. АДЖЕ БАТЬКІВЩИНУ, ЧЕСНЕ ІМ'Я, ПОВАГУ ТОВАРИШІВ — ЗА ГРОШІ НЕ КУПИТИ

З 2011 року капітани Марина і Максим Геращенки проходили службу в управлінні забезпечення навчань військ Державного науково-випробувального центру в Феодосії. На полігоні «Чауда» вони забезпечували проведення навчань із бойової підготовки батарей та дивізіонів протиповітряних військ Повітряних Сил.

Усе в сім'ї Геращенків складалося добре, допоки у Криму не з'явилися «зелені чоловічки». Марині й досі неприємно згадувати, як їх переманювали до «армії Аксьонова», а згодом — до російської. Марина і Максим й миті не вагалися: їх не привабили ані великі зарплати, ані обіцяна квартира в Феодосії. Рішення подружжя було однозначне: ми — громадяни України, офіцери української армії. Батьківщиною не торгують! З маленькими дітьми на руках вони взяли валізи з найнеобхіднішим, покинули все нажите роками і поїхали на материкову Україну.

Нині Геращенки проживають у Чернігові. Життя поступово налагодилося. Тарас і Карина навчаються в школі, а батьки служать у Державному науково-випробувальному центрі Збройних Сил України.

— Мені не шкода ні речей, ні меблів, які ми покинули. Все це можна згодом придбати, а от Батьківщину, чесне ім'я, повагу товаришів по службі за гроші не купиш, і, що для мене дуже важливо, батьки, які змушені були залишитися в окупованому Криму через поважний вік, мене в цьому повністю підтримали, — каже Марина Геращенко.

Олександр ПАРІЙ

ЗМІНИЛА ТЕАТРАЛЬНИЙ КОСТЮМ НА ВІЙСЬКОВИЙ ОДНОСТРІЙ

Ще два роки тому ця тендітна дівчина мріяла про нові ролі на сцені чи на знімальних майданчиках, планувала розвивати свої художні здібності. Та її життя круто змінилося із початком бойових дій на Донбасі

Актриса театру й кіно Алла Бовт не змогла просто жити в теплій квартирі і слухати з екранів телевізора тривожні репортажі із зони АТО.

Спочатку вона долучилась до волонтерського руху, а нещодавно влилась у лави нашого війська.

Закінчивши 2005 року Харківський університет мистецтв імені Івана Котляревського, молода акторка талановито грала в кількох відомих театрах. Згодом неприборкана енергія Алли вилилася у створення разом із друзями Альтернативного театру. Телеглядачам дівчина відома як героїня таких українських серіалів, як «Міліцейська академія», «Жіночий лікар» тощо. Її мистецькі досягнення були представлені на багатьох творчих фестивалях.

А ще в дівчини з'явилася внутрішня необхідність писати картини і це в неї також відмінно виходило.

— Мені ж у житті зустрілася неймовірна людина — мій друг, наставник і вчитель з малювання скульптор Петро Павлович Юрченко. Майже три роки я ходжу до його школи і занурююся в море мрій і фантазій, що створюю сама на папері. В цьому я знаходжу спокій, натхнення та отримую ту необхідну кожній істоті на Землі енергію, — розповідає Алла.

З початком подій на столичному Майдані 2013 року Алла приєдналася до активістів.

— Тоді вже все розкрутилося на повну, почалися жорсткі протистояння на Грушевського, були перші загиблі. Я читала новини і плакала, не спала ночами. І якось подумала, що коли туди не піду, мій біль просто з'їсть мене зсередини, — згадує дівчина.

Солдат Алла Бовт

З початком бойових дій на Донбасі Алла відчула внутрішню потребу зробити й свій внесок у боротьбу за незалежність країни і краще життя. Невдовзі поїхала до зони АТО волонтером.

— У мене ніколи не виникало бажання стріляти, я ніколи не мріяла бути снайпером чи розвідником. Проте щось важливе для нашої перемоги можна зробити і без зброї в руках. Приміром, мистецтво — це дуже сильна зброя в усі віки, — розповідає Алла.

У друге відрядження як волонтер-доброволець вона відправилася на Приморський напрямок зони військового конфлікту. Коли їхала до Маріуполя, то навіть не здогадувалася, що на неї чекає чергове випробування. Спираючись на життєвий досвід, Алла у складі групи цивільно-військового співробітництва протягом декількох місяців працювала психологом. Її емоційність, відкритість, уміння спілкуватися та входити в довіру дозволили успішно впоратись з цією роботою.

Алла з друзями-військовослужбовцями об'їхала майже всі населені пункти на півдні Донеччини. Разом вони розв'язували проблеми місцевих мешканців, допомагали забезпечувати наших вояків продовольством та іншими необхідними речами.

Проте Алла знову почала шукати себе…

— Я зібрала необхідні документи та уклала контракт з Міністерством оборони України. Нині я — солдат нашого війська, служу рядовою телефоністкою на вузлі зв'язку в Харківському університеті Повітряних Сил. Тільки після отримання військового однострою я відчула той душевний спокій, який шукала останніми роками, — похвалилася жінка-військовослужбовець.

Амбітність дівчини спрямовує її до проходження спеціальної перепідготовки, аби у майбутньому стати офіцером.

Олег ПЛАКСІЙ

ЗАМІСТЬ БІЛОГО ХАЛАТА — БРОНЕЖИЛЕТ

З початком війни на Сході країни представниці прекрасної статі довели, що є не лише красунями, а й сміливими воїнами.

У Національному військово-медичному клінічному центрі «ГВКГ» МО України я зустріла майора медичної служби Інну Брагіну, яка нещодавно повернулася з зони АТО.

Тендітна жінка розповіла, що завжди хотіла допомагати людям.

— Оскільки в моїй родині були військовослужбовці, я вирішила пов'язати своє життя з армією. Мрія почала здійснюватися після вступу до Національного медичного університету імені О.О. Богомольця на факультет підготовки лікарів для Збройних Сил України. Пізніше навчалася в Українській військово-медичній академії. Першим місцем офіцерської служби був військовий госпіталь у смт Десна. З часом мій послужний список доповнювався, — розповідає Інна Брагіна.

З початком антитерористичної операції на Сході країни Інна Брагіна вирішила, що обов'язково має бути поруч із нашими хлопцями, які мужньо стримують агресора.

— Чоловік та родичі підтримали моє прагнення. Спочатку робота була пов'язана з організацією медичного забезпечення військових частин, а згодом я почала працювати лікарем-терапевтом у зведеному військово-медичному загоні від 65-го військово-медичного госпіталю.

На запитання, чи не страшно було їхати на війну, Інна з усмішкою відповідає:

Майор медичної служби Інна Брагіна

— Багатьом незвично, що жінка може виконувати ті ж самі завдання, що й чоловіки. Насправді ж боятися треба тільки одного — погано виконати свою роботу.

— Люди, які поверталися з лінії зіткнення, як правило, небагатослівні. Їм хотілося найшвидше одужати та повернутися до бойових побратимів, — розповідає Інна.

Окрім допомоги військовослужбовцям, медики надавали невідкладну та поточну лікарську допомогу й місцевому населенню.

Справжнім сюрпризом для Інни Брагіної став приїзд до місця дислокації зведеного військово-медичного загону її чоловіка Сергія — теж офіцера Збройних Сил України. Командування задовольнило його рапорт, і він продовжив службу поряд із дружиною.

Олена КРУГЛЄНЯ

СКАЛІЧЕНОГО ВІЙНОЮ БІЙЦЯ ПОСТАВИЛО НА НОГИ КОХАННЯ

Під Іловайськом Олексій Аванесян втратив ногу, а на лікуванні у Києві зустрів майбутню дружину

Подружжя Олена та Олексій

У столичному військовому госпіталі Олексія Аванесяна не лише повернули до життя після важкого поранення, тут він зустрів свою долю. Вперше Міжнародний жіночий день він відзначатиме разом із дружиною Оленою, з якою побрався у грудні минулого року. Але цій події передував дивовижний збіг обставин і зірок на небі, де, як кажуть, вершаться і долі, і людське щастя.

Подих війни Олексій відчув ще в дитинстві під час конфлікту в Нагірному Карабасі. А потім — усю трагедію людей у результаті страшного землетрусу, коли місто Спітак було повністю зруйноване. Відновлювати його прибула й українка Софія Миколаївна. Там вона познайомилася з Василем Аванесяном. Разом покинули Вірменію в 1992 році через війну і поселилися в Україні, яка і для чоловіка, і для їхнього старшого сина Олексія стала рідною. Звідси Аванесян-молодший пішов на строкову, а потім — на контрактну військову службу. А коли на Донбасі розпочалася війна, двічі намагався добровольцем стати на захист України. Лише з третьої спроби домігся свого, і його призвали до лав Збройних Сил. Став водієм 55-ї окремої артилерійської бригади. Доправляв на поле бою потужну гаубицю. Біля Іловайська Олексій дві години перебував під нищівним вогнем мінометів, «Градів» супротивника. Тоді старший солдат втратив ногу. З поля бою пораненого хлопця витягли лейтенант Володимир Шевчук і його товариш-водій Валерій Куц, який теж отримав поранення.

До розмови долучається дружина Олексія Аванесяна Олена Родина-Аванесян: «Я волонтерську діяльність розпочала під час Революції гідності. А коли до столичного військового госпіталю почали надходити перші поранені, стала допомагати і їм. Того дня я занесла до палати волонтерський пакет, в якому було все, що потрібно пораненим. Побачила Олексія, і серце стиснув жах. Він був закутаний у пелюшку, поверх якої лежали документи, обличчя від втрати крові мало зелений колір... А трохи одужавши, Олексій запросив… на танець. Звісно, я погодилася, а сама подумала: яка мужня людина! Недарма за подвиги в бою його нагородили орденом «За мужність». Я побачила в ньому справжнього героя. Втратив ногу, а такий життєлюб… А коли опанував протез — освідчився. Я відповіла на його пропозицію побратися дещо пізніше…»

І ще одна деталь, яка розкриває силу характеру цієї людини. Ще під час перебування в госпіталі Олексій продав свій автомобіль «Ланос» і придбав іномарку з автоматичною коробкою передач, щоб було легше керувати нею з протезом на нозі. За кермом машини разом із Оленою виїхав до місця дислокації своєї частини, доставив волонтерський вантаж. Під час тієї поїздки дівчина-красуня повною мірою оцінила силу духу, і погодилася стати дружиною цього мужнього чоловіка, неординарної людини.

У грудні минулого року зіграли весілля. «Ми не збиралися широко афішувати цю подію, — розповідає Олена. — Але коли про наш намір дізналися мої колеги з волонтерської госпітальної сотні, то рішуче сказали, що проведуть на найвищому рівні. Подарували обручки, орендували «Мамаєву слободу». Всі витрати взяв на себе її керівник, колишній учасник АТО з позивним «Козак Мамай»…

Ділячись враженнями від цієї події, Олена розповіла, що її бабуся та дідусь теж познайомилися на війні, під час Другої світової. От і вони з Олексієм, так би мовити, продовжили родинну традицію…

НИНІ ПОДРУЖЖЯ — АКТИВНІ ВОЛОНТЕРИ, ЯКІ ДОПОМАГАЮТЬ БІЙЦЯМ В ЗОНІ АТО ТА ПОРАНЕНИМ ВОЇНАМ

Я познайомився з цим подружжям якраз того дня, коли вони відвідали у лікарні бойового побратима Олексія — Валерія Куца, який переніс чергову операцію. «Молодець Валера, тримається мужньо», — розповідає Олексій. А я про себе подумав: «Є з кого брати приклад. Адже важкопоранений боєць нині веде активний спосіб життя. Разом із дружиною допомагає іншим пораненим долати труднощі, слугує взірцем того, як треба любити життя і вірити у здійснення навіть неосяжних, на перший погляд, мрій!»

Володимир ЧІКАЛІН

МАМИНА МОЛИТВА — ВЕЛИКА СИЛА

Удома на Олега Кравця, механіка-водія першого батальйону 24-ї окремої механізованої бригади, з нетерпінням чекають дві найрідніші людини — мама Зоряна і сестра Ірина.

Доки він «там», в їхньому домі завжди звучить мамина молитва. Нехай нечутно, нехай подумки, але вона звучить завжди. Адже її дитина на війні. Син їй повідомив лише те, що він механік-водій бойової машини піхоти. Кожного вечора в телефоні звучить його бадьорий дзвінкий голос — син говорить, що все гаразд, що він у теплі і ситий. Але мамине серце відчуває все. І радість, і біль.

— У нашій родині завжди була гордість за захисників України, — розповідає Зоряна. — Ще коли жив наш дідусь, а Олег ходив до школи, то дід завжди казав йому, що справжньому чоловіку потрібен військовий гарт. Тому рішення Олега піти на контракт для мене було цілком логічним.

На Олега Кравця чекають дві найрідніші людини — мама Зоряна і сестра Ірина

Ухвалене на сімейній нараді рішення було ще до подій на Майдані і окупації Росією Криму, відповідно, й до початку АТО. Коли події в нашій державі почали стрімко розвиватися, мамине серце не витримало. Вона просто сховала документи сина, щоб той не пішов у військкомат.

— Але він мені сказав, що на роботу терміново потрібен паспорт. І коли я діставала його, підгледів, де я ховаю документи. Тоді, коли він пішов у військкомат, я страшенно за нього хвилювалася. Однак зараз пишаюся чоловічим вчинком сина. І радію, що мій син — захисник України, — розповідає мама солдата.

За час служби Олег подолав на своїй бойовій машині сотні кілометрів воєнних шляхів. Але жодного разу не поскаржився, не сказав рідним нічого зайвого, щоб не ранити матусине серце.

— Нині ми всіляко підтримуємо його прагнення вступити до Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. Адже бути офіцером надзвичайно почесно.

Тарас ГРЕНЬ

Мужній український офіцер, Герой України Надія Савченко

ТИХІ ЗОРІ НА ДОРОГАХ ВІЙНИ ЇМ ЛИШЕ СНИЛИСЯ

Як на історичних паралелях перетнулись долі жінок-воїнів?

Впевнений, що майже кожен з нас бачив художній фільм «А зорі тут тихі». На мою думку, це одна з кращих кінострічок про життя і подвиги жінок на війні. Той бій дівчат-зенітниць з ворожими диверсантами не потрапив до інформаційних повідомлень з фронтів, адже мав ознаку місцевого. Але ворог на цій ділянці фронту не пройшов. Світанок нового дня зенітниці вже не побачили, поклавши життя на вівтар перемоги в цьому бою. На мій погляд, символічно, що живим залишився старшина підрозділу, воїн-професіонал. Цим автори ніби хотіли нагадати, що війна — зовсім не жіноча справа. Адже коли майбутня матір гине, то переривається найважливіша нитка нашого життя — можливість народження нової людини. Героїні фільму про «тихі зорі» знали про це. Але стали до одного бойового строю з чоловіками і разом з ними несли весь тягар Другої світової війни, обіймали практично всі бойові спеціальності на фронті.

А потреба в мобілізації жінок виникла вже в перші місяці 1941 року, коли радянські війська зазнали великих втрат у боях з гітлерівськими загарбниками. Зокрема, з початком війни 225 тисяч жінок стали санітарними дружинницями, у листопаді 1942 року до діючої армії у війська зв'язку, ППО, ВПС було призвано 120 тисяч представниць прекрасної статі. Ще понад півмільйона їх було поставлено «під рушницю» за іншими мобілізаціями, 45 тисяч жінок стали партизанками. Загалом вони в роки тієї війни становили понад сім відсотків від усього особового складу армії. Нарівні з чоловіками були на передовій, несли бойове чергування у вузлах зв'язку, на зенітних позиціях, рятували життя бійців у санбатах і госпіталях, піднімалися на крилатих машинах у вогняне небо. Про героїзм і мужність жінок у військовій формі свідчить те, що понад 90 з них стали Героями Радянського Союзу, кожна друга була удостоєна такого звання посмертно. Серед жінок-героїнь 27 народилися в Україні, 57 героїнь брали участь у визволенні її території від фашистських окупантів. Чотири жінки стали повними кавалерами ордена Слави, понад сто тисяч відзначені бойовими нагородами.

Перша серед жінок Герой Радянського Союзу харків'янка Валентина Гризодубова

ЗА ДАНИМИ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ, НИНІ У ВІЙСЬКУ СЛУЖИТЬ ПОНАД 15000 ЖІНОК

Першою серед жінок Героєм Радянського Союзу стала харків'янка Валентина Гризодубова. 1938 року вона у складі екіпажу літака АНТ-37 разом із Поліною Осипенко та Мариною Расковою за 26 годин подолала відстань від Москви до Далекого Сходу у майже 6,5 тисяч кілометрів, що на той час було світовим рекордом. У роки війни Валентина Степанівна командувала жіночим бомбардувальним полком далекої дії, виконала понад 200 бойових вильотів. Полк завдавав удари по ворожих об'єктах, доставляв вантажі для українських партизанів, його льотчиці переправили в тил понад чотири тисячі поранених і дітей. У повоєнні роки Валентина Гризодубова очолила створення науково-дослідного і випробного центру з розробок новітніх електронних систем для літаків. Ця її праця була відзначена званням Героя Соціалістичної Праці й вона була єдиною жінкою, удостоєною двох таких найвищих звань.

Учасницею Параду Перемоги в червні 1945 року була українка, Герой Радянського Союзу Марія Доліна, випускниця Нікопольського аероклубу. Першу подяку від командира винищувальної авіаційної дивізії отримала 15 липня 1941 року за те, що вночі перегнала за Дніпро літак і посадила наосліп під Кам'янкою. А загалом вона за роки війни здійснила 282 бойові вильоти, з них 72 — на пікувальних бомбардувальниках. Останній виліт у небо війни командир авіаційної ескадрильї майор Марія Доліна здійснила 9 травня 1945 року…

Герой Радянського Союзу Марія Доліна за роки війни здійснила 282 бойові вильоти

Мужність захисниць рідної землі в роки війни успадкували жінки-військовослужбовці Збройних Сил України. За даними Міністерства оборони, їх нині у національному війську служить понад 15000. Понад півтори тисячі жінок брали участь у війні на Донбасі. Серед них і легендарна, всесвітньовідома українська льотчиця Надія Савченко. За мужність і патріотизм, виявлені під час перебування у російській в'язниці, вона була удостоєна звання «Герой України», ордена «За мужність», неурядової нагороди організації «Атлантична рада США». Її обрали депутатом Верховної Ради України і представником держави у ПАРЄ.

У складі наших підрозділів в зоні проведення АТО перебувають чимало жінок-військовослужбовців, серед них є розвідники, медики і навіть снайпери. Останні за приклад для себе взяли мужність та героїзм легендарної української жінки-снайпера, Героя Радянського Союзу Людмили Павличенко. Вона мала на своєму рахунку найбільше знищених ворогів — 309.

Герой Радянського Союзу, снайпер, Людмила Павличенко

Нещодавно повернулася з району проведення АТО начальник медичної служби однієї з військових частин підполковник медичної служби Галина Петрикова. Вона і її підлеглі врятували на передовій життя багатьом пораненим військовослужбовцям. Для них теж були прикладом героїчні жінки-медики часів війни з гітлерівськими окупантами, зокрема Марія Щербаченко. Санітар стрілецького полку однією з перших форсувала Дніпро, понад 10 днів перебувала на плацдармі, врятувала життя 112 бійцям та командирам. За цей подвиг у 1943 році Марії Захарівні було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Українські військовослужбовці безмірно вдячні багатотисячному загону жінок-волонтерів, які доправляють на передову все необхідне для виконання захисниками України бойових завдань. На цей час на Донбасі воюють чимало колишніх воїнів-«афганців». Усі вони добрим словом згадують вдову загиблого командира «Афганської сотні» Героя України Олега Міхнюка — Ірину Володимирівну. Вона очолює громадську організацію, яка опікується родинами, що втратили на війні чоловіків, батьків.

Отже, досвід участі українських жінок у війнах засвідчує: у бою на них цілком можна розраховувати.

Володимир ЧІКАЛІН

ВІЙСЬКОВА ФЕМІНІЗАЦІЯ ВПЕВНЕНО ШИРИТЬСЯ ПЛАНЕТОЮ,

АБО ДЕЩО ПРО ЖІНОК В АРМІЯХ КРАЇН СВІТУ

Жінкам Ізраїлю доступні майже всі військові спеціальності

Сьогодні важко собі уявити сучасну армію без жінки. В більшості армій країн світу жінки нарівні з чоловіками долають усі труднощі військової служби. Особливо це стосується розвинених у економічному та соціальному відношенні країн. І йдеться не тільки про підрозділи забезпечення війська, а й про цілком бойові та «лінійні» частини та підрозділи. Нині вже нікого не здивує жінка у кріслі пілота літака бойової авіації, на мостику бойового корабля або у складі десантного підрозділу. Жінки впевнено стали невід'ємною частиною війська у багатьох країнах світу.

Першопрохідцями в цьому були британці. Ще 1653 року в Англії з'явилися перші військові госпіталі, в яких працювали дружини солдатів, котрих зараховували до лав тамтешнього війська королівськими указами. Відтоді й у інших європейських арміях медичні служби почали поступово комплектувати жінками-військовослужбовцями. З часом у Великобританії цей принцип поширився й на інші служби забезпечення війська, зокрема тилову (маркітантську), адміністративне управління та канцелярію. І ще довго британці залишалися лідерами у фемінізації війська. У 1917–1919 роках у складі британських збройних сил були сформовані Жіночі королівські військово-повітряні сили, Королівський допоміжний корпус Військово-морських сил і Жіночий легіон секції автотранспорту. Загалом чисельність жінок у британському війську в цей період перевищувала 100 тисяч осіб.

Першими допустили жінок у військо британці

Вперше нарівні з чоловіками як повноправні військовослужбовці з відповідним соціальним статусом без жодних обмежень жінки почали служити у війську Канади. Це відбулося 1895 року. Перші представниці прекрасної статі поповнили лави королівських стрільців.

У переважній більшості країн світу жінки зараховуються на військову службу лише в мирний час. І, як правило, це не їхній обов'язок, а лише право. Тобто вони потрапляють до армійських лав лише на добровільних засадах. Виняток становить Ізраїль, де з 1959 року законодавчо закріплений військовий обов'язок для осіб обох статей. Вперше ж окремі жіночі частини та підрозділи ЦАХАЛ (Армії оборони Ізраїлю), які були зведені в окремий Жіночий корпус, з'явилися 1948 року. В подальшому жінки почали служити разом з чоловіками у змішаних частинах та підрозділах, хоча і з певними обмеженнями.

Але тамтешнім жінкам так сподобалась армійська служба, що вже 1995 року вони вибороли у Верховному суді країни право служити у Військово-повітряних силах, зокрема й як пілоти. А 2000 року був ухвалений закон, що дозволяє їм проходити службу в бойових підрозділах. У даний час жінкам Ізраїлю доступні майже всі військові спеціальності. Тому не дивно, що тепер жінки становлять майже 33–34% складу ЦАХАЛ.

ВПЕРШЕ НАРІВНІ З ЧОЛОВІКАМИ ЯК ПОВНОПРАВНІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ БЕЗ ЖОДНИХ ОБМЕЖЕНЬ ЖІНКИ ПОЧАЛИ СЛУЖИТИ У ВІЙСЬКУ КАНАДИ

У США до 1948 року жінки могли залучатися на військову службу тільки у воєнний час і тільки у складі розгорнутих на цей період формувань служби забезпечення. Але з ухваленням Конгресом 12 червня 1948 року закону «Про інтеграцію жінок до складу збройних сил» комплектування американського війська особами жіночої статі почало здійснюватися й у мирний час. Утім американці певним чином обмежували жінок на військовій службі. Наприклад, їм заборонялося обіймати посади, де вони мали б у підпорядкуванні… чоловіків. Ці та інші обмеження були скасовані 1967 року. Особливо доречним це скасування стало при переході американського війська від призовного принципу комплектування до контрактного. На початку 1990-х років у США було ухвалено низку відповідних законів, які дозволили жінкам ставати бойовими пілотами та проходити службу на бойових кораблях флоту. З 1976 року американки отримали право вступати в усі навчальні заклади Міністерства оборони США, включаючи найпрестижніші військові академії. Такі, наприклад, як Вест-Пойнт.

У даний час жінки становлять 14,5% від 1,5 мільйона американських військовослужбовців, які перебувають на дійсній військовій службі. Ще близько 17–18% проходять службу в організованому резерві. На 2015 рік серед жінок, які проходять службу в ЗС США, 37 тисяч офіцерів та майже 200 тисяч солдатів і сержантів.

У Німеччині 1975 року жіночій частині населення було надане право служити в армії в санітарних військах, а дещо пізніше — й у військових оркестрах. За рішенням суду Європейського співтовариства, з 2001 року німецькі жінки отримали доступ до всіх військових спеціальностей, зокрема у десантні війська, підводний флот і ВПС. 2010 року в лавах Бундесверу служило 17 тисяч жінок (9% від загальної кількості особового складу), з них 2,6 тисячі мали офіцерські звання.

В Італії закон, що дозволяє жінкам вступати в лави збройних сил, був прийнятий наприкінці 1999 року. На сьогодні італійки мають право служити в будь-яких підрозділах національних ЗС, крім підводного флоту і спецпризначення. Нині у війську служать близько 11 тисяч громадянок Італії. Цікаво, що найбільше їх у сухопутних військах — близько 6,3% від загальної чисельності цього виду військ, у ВМС — 3,8% та ВПС — понад 1,6%.

Італійським жінкам до вподоби не лише модний одяг, а й військовий однострій

У Туреччині жінок почали приймати у військові академії з 1955 року. Втім у турецькому суспільстві це досі викликає певні дискусії. Як би воно не було, але вже за 2 роки (у 1957 році) жінки набули право на отримання повноцінних офіцерських звань турецького війська. В даний час в армії Туреччини служать близько 1,8 тисячі представниць жіночої статі.

Ще кілька цікавих цифр щодо служби жінок в арміях інших країн світу і темпів фемінізації сучасного війська. Наприклад, щодо такої консервативної армії, якою є індійська. Лише на початку 1990 років в Індії жінкам дозволили служити в небойових підрозділах усіх родів військ. І ніби прорвало греблю, адже вже за даними на 2013 рік, в індійській армії служило більше тисячі офіцерів жіночої статі. От і в Південній Кореї право вступати до військових академій жінки отримали лише 1998 року. Але тепер в армії цієї країни на офіцерських посадах, зокрема у званні полковників і генералів, служать близько 3-х тисяч жінок.

Не оминула тенденція щодо фемінізації і війська країни, яка нині здійснює агресію проти України. За даними на 2014 рік, у Збройних силах Росії служить майже 51 тисяча жінок у погонах і ще приблизно стільки ж обіймають цивільні посади. З них 1,5% на первинних і вищих командних посадах, решта служать у штабах, військовій медицині й фінансових установах, військах зв'язку тощо.

Тож, як бачимо, у багатьох країнах світу тенденція щодо комплектування війська жінками стає дедалі масштабнішою. І судячи з усього, цей процес найближчим часом навряд чи спиниться, навпаки, він має всі передумови для подальшого розвитку.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

ВІЧНИЙ, ЯК УКРАЇНА

9 березня — 202 річниця від Дня народження Тараса Шевченка

І знову березень… Як тільки природа пробуджується до весни, на українську землю приходить свято — День народження великого сина України, її генія і пророка Тараса Шевченка. Традиційно українці від Сходу до Заходу, з Півдня до Півночі звертаються до постаті Великого Кобзаря, яка у своїй величі була, є і залишається незрівнянною, невичерпною для людського подиву й осягнення. Він увійшов у літературу поетом, якого ми до того не мали: поетом для всіх, поетом народним, поетом гноблених, але не скорених українців.

Майбутнього пророка народила під українським небом матір-кріпачка 9 березня 1814 року. Мальовнича природа села Моринці Звенигородського повіту на Київщині (нині село Звенигородського району Черкаської області) незримою благодаттю огорнула убогу хатину-колиску новонародженого. Чи могли уявити прості селяни Григорій Шевченко та Катерина Бойко, що їхній син-кріпак стане відомим усьому людству і у всесвітній пошані знайде безсмертя?

Доля подарувала поетові лише 47 земних років. Багато це чи мало? З них 24 він був кріпаком, ще 10 — у засланні, переносячи щоденну муштру в солдатській казармі, потерпаючи від важких хвороб. І лише 13 років волі, до якої талановитий художник та поет прагнув усім серцем. Насправді й цей період можна назвати умовним. Перед нами — мученицьке життя того, хто був кріпаком, а став велетнем духу та слова пророчого. «У всякого своя доля. І свій шлях широкий», — нагадує нам цю життєву істину Тарас Григорович, хоча сам пішов далеко за межі своєї долі й на повні груди заявив світові про Україну, яку любив усією великою та сильною душею.

Як зазначають науковці, греків створив Гомер, римлян — Вергілій, а українців — Шевченко. Це аксіома: Україна — це Шевченко, Шевченко — це Україна. Не знайти у світі сили, що змогла би відділити їх одне від одного, вони — синоніми на всі часи й віки. У багатьох українських сім'ях портрет митця-пророка висів на стіні поряд з іконою. Ця традиція жива й донині. Його «Кобзар» часто порівнюють зі Святим Письмом за вмістом думки, мудрості й любові. Біблія — невичерпна книга. Поза нею, як сказано пророком Еклезіастом, немає нічого нового під сонцем. Напевно, що після Біблії невичерпним для українців є «Кобзар». Без першої ми були б сліпими духовно, без другої — немислимі як народ. «Кобзар» — це ніби Євангеліє від Тараса. На щодень упродовж усього церковного року в православних, греко-католиків чи римо-католиків розписані уривки з Писання, які читаються у храмах, над якими роздумують віряни. Десь так і з поезією Тараса Шевченка. Невеликими «дозами» — для самопізнання і самоосмислення. Бо немає такої події у нашій історії, де б його слова втрачали актуальність. Пригадаймо Голодомор — моторошно стає від Кобзаревого рядка: «Бодай кати їх постинали, отих царів, катів людських!» Замислишся над нашими неспокійними, буремними подіями на Сході країни — і спливе у пам'яті болісне: «Світе тихий, краю милий, моя Україно, за що тебе сплюндровано, за що, мамо, гинеш?» Коли дивишся на ватажків псевдореспублік, думаєш над Шевченковими словами: «За шмат гнилої ковбаси у вас хоч матір попроси, то оддасте…»

Пророча сила його поезії тому й пророча, що завжди стосується часу, в якому цю поезію сприймаємо. В цьому унікальність «Кобзаря» — книги на всі віки. А сьогодні він ще необхідніший, ніж будь-коли. Необхідні його справедливість, непохитна віра і надія на перемогу:

«І на оновленій землі.
Врага не буде, супостата,
А буде син, і буде мати.
І будуть люде на землі…»

Це — його пророче передбачення нашого майбутнього. У Шевченку — все наше буття і всі наші мрії.

Один із істориків української літератури ще на початку минулого століття писав: «З Котляревським до літератури увійшов народ і сів у ній на покуті, остаючись там і по сей день бажаним гостем». Якщо про літературу до Шевченка ще можна було висловитись у такий спосіб, то з приходом Кобзаря народ в українській літературі посів почесне місце і довів, що українці — не малороси, а єдиний сильний народ!

УЧІМОСЯ У ШЕВЧЕНКА ВЕЛИКОЇ І СВЯТОЇ НАУКИ — ЛЮБИТИ УКРАЇНУ, БУТИ СИНАМИ Й ДОЧКАМИ ЯКОЇ НАМ НАКРЕСЛЕНО ДОЛЕЮ

«Кобзар» із задоволенням читають діти, сивочолі професори, суворі політики й сентиментальні домогосподарки — всі знаходять щось своє у великого поета, і кожен впевнений, що саме до нього єдиного промовляє поет своїм гучним словом. Дивуємося: адже все це ми відчували, розуміли, але так точно передати свій біль і муку, свої почуття не змогли. За нас це зробив Шевченко. Ось уже дві з лишком сотні літ людство зачаровано вслухається в його пророче слово. І що тоді, що нині воно справляє приголомшливе враження:

«Свою Україну любіть,
Любіть її…
Во время люте,
В остатню тяжкую минуту
За неї Господа моліть».

У День народження Тараса Шевченка візьмімо у руки «Кобзаря» і ще раз пізнаймо знайомого-незнайомця. Перечитаймо, і віднайдемо для себе щось нове, вдумаємося у ті речі, що вже друге століття намагається донести наш український пророк. Учімося в нього великої і святої науки — любити Україну, бути синами й дочками якої нам накреслено долею. І, можливо, саме тоді здійсниться мрія великого поета:

«І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом».

Наталія ТКАЧУК

КОРОТКІ ЕТЮДИ ВЕЛИКОГО ЖИТТЯ

Давайте спробуємо зробити майже неможливе: спробуємо уявити Великого Кобзаря не пам'ятником, не класиком, а живою людиною. Живий Шевченко — багато в чому несподіваний, динамічний, контрастний, трагічний. Він — це наша жива мова, наш український дух. І кожен знайде відповідь на питання: «Так ось ви який, Тарасе Григоровичу?»

ДУШУ ПЕРЕЛИВАВ У ПІСНЮ

«Я не знаю чоловіка, котрий любив наші пісні більше, ніж Тарас», — стверджував Кобзарів свояк Варфоломій Шевченко.

Після роботи поет часто вів усіх у садок співати. Пісня у нього, кажуть, «говорила». Спочатку — улюблена «Ой зійди, зійди зіронько вечірняя». Далі — «Зійшла зоря із вечора», «У Києві на ринку п'ють чумаки горілку», «Ой горе, горе, який я вдався», «Де ти, доню, барилася?» На весіллі у Пантелеймона Куліша, коли ходив по залу, заспівав «Ой, зійди…» — і всі заслухалися. Як він тоді співав — такого співу господар не чув ні в Україні, ні по столицях, стверджують очевидці. Люди зійшлися докупи, а пісні змінювали одна одну, даруючи втіху і слухачам, і співакові.

Шевченко мав гарний і чистий тенор та знав багато пісень, навіть у засланні співав в офіцерському хорі. Якось, подорожуючи по Волині та дослухаючись до селянського співу, Кобзар залишив вражаючий відгук про народну пісню: «Недаремно сумні і понурі ваші пісні, засмучені земляки мої. Їх склала свобода, а співала тяжкая одинокая неволя».

У КИЄВІ, НА ПРІОРЦІ

Шевченко дуже любив дітей. Коли жив у 1859 році в Києві, на Пріорці, поет дуже здружився з дітворою. Діти бігали за ним і кричали:

— Дядьку, розкажіть нам ще одну казочку!

По обіді поет ішов у сад, лягав під яблунею і кликав до себе дітей. Вони лазили по ньому, пустували.

— Кого люблять діти, — казав про себе поет, — той не зовсім ще поганий чоловік.

Якось наймичка Оришка під час прання одягу знайшла гроші, про які Шевченко забув, і він на ці гроші влаштував для сусідських дітей «бенкет». Пішов на базар, накупив іграшок та ласощів, ледве доніс. Двір посипали свіжою травою, дітвора раділа, гралася, качалася по траві, поет теж радів. По обіді перекупка привезла цілий візок яблук, груш, пряників, бубликів. З двору «бенкет» перейшов на вигін. Посходилися дорослі й говорили:

— Оцей старий, певне, божевільний!

Шевченко бігав разом із дітьми, повчав їх, сміявся, змагавсь із хлопцями.

ПІЗНАЄШ

Раз до Козачковського прийшов кріпак і сильно жалівся, що у нього украдено пару волів. Козачковський поспівчував кріпакові й одіслав його. Цю розмову почув Шевченко, вийшов услід за селянином і, розпитавши його, дав, щоб ніхто не бачив, 50 карбованців.

— В позику! — сказав поет. — Оддаси колись, як розбагатієш!

— Як же я оддам вам, коли я вас не знаю? — відказав здивований селянин.

— Все одно! Пізнаєш! — відповів поет.

СВЯТИЙ ВОГОНЬ

Шевченко, коли сперечався, запалювався, доходячи до пафосу. В запальності його однак не було ні злоби, ні пихи — тільки святий вогонь відчуття правди й справедливості. Коли ж бачив, що супротивник набирається пихи, поет дозволяв собі різко його осмикнути. У суперечках він висловлювався гостро, аж співбесідники побоювалися за нього. Особливо несамовитим ставав поет, коли йшлося про кріпацтво — це була його глибока й болюча рана. Якось у гостях у Полонського згадав поет своє дитинство і те, що родичі його і досі кріпаки. Від таких споминів аж заплакав, аж зубами заскреготав і, нарешті, так ударив кулаком об стіл, що чашки з чаєм попадали на підлогу.

Ще раз переконуємось, що Шевченко постає перед нами емоційним співрозмовником, людиною діяльного розуму та доброти, з небайдужим серцем, якому болить Україна та кожна її людина. Це гарантує Кобзарю сучасність, його проростання крізь віки, крізь нас та прийдешніх. «Вічний, як Україна» — у цій формулі немає перебільшення.

ЗІ СВЯТОМ ВАС, ДОРОГІ ЖІНКИ!

Олег ВИННИК, співак:

— Чарівні жінки! Щиро вітаю вас із весняним святом — Міжнародним жіночим днем. Наша країна найбагатша у світі тому, що у нас є найбільша краса — це жінки. Бажаю вам міцного здоров'я, весняного настрою та успіхів у всіх справах. Нехай у ваших родинах завжди панує злагода і любов. Щастя вам, краси і добра!

Павло ЗІБРОВ, співак:

— З ледь відчутним весняним подихом приходить до нас чудове жіноче свято — 8 Березня. Усе найдорожче, що є у нашому житті — щастя, радість, надія, кохання, пов'язане з жінкою. Без вас, дорогі жінки, не було б стільки світла, любові й тепла. Ви наповнюєте будні яскравими фарбами, спонукаєте до шляхетних вчинків і добрих справ. Нехай вас ніколи не оминає турбота чоловіків, а прекрасні почуття дарують натхнення для нових творчих успіхів і життєвих перемог. Будьте коханими і кохайте, а ми, чоловіки, робитимемо все, аби ви почувалися щасливими.

Анатолій ГНАТЮК, актор:

— Милі наші, кохані жінки! Від щирого серця вітаю вас з весною! Бажаю, щоб у ваших серцях завжди жила любов, а життя було таким, яким ви його бачите у своїх мріях. Будьте щасливі, здорові і кохані.

Павло ТАБАКОВ, співак:

— Українські красуні! Вітаю вас із 8 Березня. Нехай доля вам завжди посміхається та здійснюються всі мрії і бажання. А віра, надія і любов міцно тримають вас за руки і впевнено йдуть з вами по життю. Даруйте своє світло та кохання найкращим. І будьте, будь ласка, щасливі!

Арсен МІРЗОЯН, співак:

— Цитуючи Висоцького: «Ти можешь быть тысячу раз прав, но какой от этого толк, если твоя женщина плачет?» Хочу привітати усіх жінок зі святом весни! Бо ви і є — весна!

Гурт «МЕРІ»:

— Любі жінки! Щиро вітаємо вас із весняним святом — 8 Березня. Нехай довкола панують любов і гармонія, а на вашу честь розквітають квіти і звучить музика. Будьте завжди усміхнені, сповнені надій та оптимізму. Бажаємо вам щастя, міцного здоров'я та здійснення всіх мрій!

Національний університет оборони України імені Івана Черняховського оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

1. Професор кафедри економіки та фінансового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1540–1680 грн.

2. Професор кафедри суспільних наук гуманітарного інституту, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1540–1680 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр»; оперативно-тактичний рівень військової освіти та досвід учасника бойових дій або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше п'яти років та науковий (освітньо-науковий) ступінь або стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності не менше п'яти років та науковий (освітньо-науковий) ступінь; вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника).

3. Начальник наукового центру проблем запобігання корупції у секторі безпеки та оборони, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1700–1800 грн.

4. Заступник начальника наукового центру проблем запобігання корупції у секторі безпеки та оборони, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1649–1746 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр»; оперативно-тактичний рівень військової освіти; науковий (освітньо-науковий) ступінь; стаж наукової (науково-педагогічної) роботи не менше трьох років.

5. Начальник науково-інноваційного відділу науково-методичного центру організації наукової та науково-технічної діяльності, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1490–1590 грн.

6. Начальник наукового відділу досліджень та впровадження інноваційних технологій наукового центру проблем запобігання корупції у секторі безпеки та оборони, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1490–1590 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр»; оперативно-тактичний рівень військової освіти; науковий (освітньо-науковий) ступінь; досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

7. Провідний науковий співробітник наукового відділу досліджень та впровадження інноваційних технологій наукового центру проблем запобігання корупції у секторі безпеки та оборони, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр»; оперативно-тактичний рівень військової освіти; науковий (освітньо-науковий) ступінь та досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

8. Старший науковий співробітник науково-методичного відділу організації і забезпечення прийому та державної атестації науково-методичного центру організації освітньої діяльності, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

9. Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (соціально-гуманітарних проблем) кафедри суспільних наук гуманітарного інституту, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

10. Старший науковий співробітник наукового відділу досліджень та впровадження інноваційних технологій наукового центру проблем запобігання корупції у секторі безпеки та оборони, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр» та стаж наукової (науково-педагогічної) роботи не менше п'яти років (за наявності наукового (освітньо-наукового) ступеня або вченого звання — без пред'явлення вимог до стажу) або досвід служби у військах на посадах оперативно-тактичного рівня.

11. Науковий співробітник наукового відділу досліджень та впровадження інноваційних технологій наукового центру проблем запобігання корупції у секторі безпеки та оборони, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр» та стаж наукової (науково-педагогічної) роботи не менше двох років (за наявності наукового (освітньо-наукового) ступеня або вченого звання — без пред'явлення вимог до стажу) або досвід служби у військах на посадах оперативно-тактичного рівня.

Посади, які заміщуються працівниками Збройних Сил України на умовах строкового трудового договору:

12. Головний науковий співробітник наукового відділу досліджень та впровадження інноваційних технологій наукового центру проблем запобігання корупції у секторі безпеки та оборони, посадовий оклад — 3806–4051 грн.

13. Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем оцінки та прогнозів загроз у воєнній сфері) науково-дослідного управління (проблем воєнної політики та воєнної стратегії) центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 2872–3806 грн.

14. Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем організаційного супроводження проектів інформатизації та супроводження комплексних систем захисту інформації) науково-дослідного управління (проблем розвитку інформаційних технологій та впровадження проектів інформатизації Збройних Сил України) центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 2872–3806 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр»; науковий (освітньо-науковий) ступінь та досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

15. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем ефективності розвідувального забезпечення операцій (бойових дій) кафедри розвідки командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 2360–3339 грн.

16. Науковий співробітник наукового відділу досліджень та впровадження інноваційних технологій наукового центру проблем запобігання корупції у секторі безпеки та оборони, посадовий оклад — 2360–3339 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр» та стаж наукової (науково-педагогічної) роботи не менше двох років (за наявності наукового (освітньо-наукового) ступеня або вченого звання — без пред'явлення вимог до стажу) або досвід служби у військах на посадах оперативно-тактичного рівня.

Для участі у конкурсі надсилаються такі документи:

— рапорт, який подається за командою (заява);
— автобіографія;
— копії документів про освіту та кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання;
— службова характеристика;
— службова картка;
— медична книжка;
— довідка про проходження військової служби (трудову діяльність);
— список наукових праць (винаходів).
— витяг з Резерву кандидатів для просування по службі (якщо особа офіцерського складу бере участь у конкурсі на посаду вищу ніж та, на якій перебуває).

Термін подання документів — до 25.03.2016 р.

Дата проведення конкурсу — 29.03.2016 р.

Документи надсилаються на адресу: 03049, м. Київ-49, Повітрофлотський проспект, буд. 28, голові конкурсної комісії Національного університету оборони України імені Івана Черняховського.

***

На виконання «Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціннної діяльності у випадках відчуження військового майна», затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29 і зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 (далі — Наказ), Міністерство оборони України інформує про результати проведення конкурсного відбору суб'єктів оціннної діяльності у випадках відчуження об'єктів нерухомого військового майна, яке може бути відчужено окремо від земельних ділянок, що відбувся об 11 годині 23 лютого 2016 року за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України, каб. 223 (інформація про проведення конкурсного відбору суб'єктів оціннної діяльності була розміщена на офіційному веб-сайті Міністерства оборони України 5 лютого 2016 року та опублікована у друкованому виданні «Народна армія» №4 (5433) від 4 лютого 2016 року).

За результатами наданих конкурсних пропозицій та відповідно до критеріїв, визначених наказом, рішенням конкурсної комісії оголошено переможцем такого суб'єкта оціннної діяльності: за лотом 1 — Приватна фірма «ЮрЕкс» Юридична консультація та майнова експертиза.

***

На виконання «Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціннної діяльності у випадках відчуження військового майна», затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29 і зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 (далі — Наказ), Міністерство оборони України інформує про результати проведення конкурсного відбору суб'єктів оціннної діяльності у випадках відчуження рухомого військового майна, який відбувся об 10:00 23 лютого 2016 року за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України, каб. 223 (інформація про проведення конкурсного відбору суб'єктів оціннної діяльності була розміщена на офіційному веб-сайті Міністерства оборони України 4 лютого 2016 року та опублікована у друкованому виданні «Народна армія» № 4 (5433) від 4 лютого 2016 року).

За результатами наданих конкурсних пропозицій та відповідно до критеріїв визначених Наказом рішенням конкурсної комісії переможцями оголошено таких суб'єктів оціннної діяльності: за лотом 1 — ФОП Мединцев М.М.; за лотом 2 — ФОП Мединцев М.М.

***

Інформація про конкурсний відбір суб'єктів оціннної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати: для продовження (пролонгації) договорів оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі Яворівської квартирно-експлуатаційної частини району:

№ з/п	Опис об'єкта оцінювання	Площа, кв. м	Адреса об'єкта оцінювання	Запланована дата оцінювання
1.	Частина нежитлової будівлі (Медпункт) інв. №277, в/м №53. Під розміщення їдалень, буфетів, які не здійснюють продаж товарів підакцизної групи, у навчальних закладах та військових частинах (чайна)	65,6	Львівська обл., м. Яворів, вул. Ів. Хрестителя,53	29.02.2016

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Яворівська квартирно-експлуатаційна частина району.

Адреса: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська,19.

Основні умови конкурсу:

у конкурсі приймають участь суб'єкти оціннної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оціннної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності та у визначений термін надали необхідні документи.

Конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з позначкою «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за 4 робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс буде проведено о 10:00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в Яворівській КЕЧ району за адресою: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська,19.

Телефон для довідок: (03259) 2-11-40.

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціннної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб'єкта оціннної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціннної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, пов'язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

***

Інформація про конкурсний відбір суб'єктів оціннної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати для укладення договору оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі Яворівської квартирно-експлуатаційної частини району:

№ з/п	Опис об'єкта оцінювання	Площа, кв. м	Адреса об'єкта оцінювання	Запланована дата оцінювання
1.	Нежитлові приміщення будівлі №9, в/м №48. Під розміщення виробництва піддонів	283,8	Львівська обл., Яворівський район, смт. Івано-Франкове, вул. Яворівська, 29	29.02.2016

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Яворівська квартирно-експлуатаційна частина району, адреса: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська,19.

Основні умови конкурсу:

у конкурсі приймають участь суб'єкти оціннної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оціннної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності та у визначений термін надали необхідні документи.

Конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з позначкою «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. **Кінцевий термін прийняття документів на конкурс** — за 4 робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс буде проведено о 10:00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в Яворівській КЕЧ району за адресою: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська,19.

Телефон для довідок: (03259) 2-11-40;

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціннної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб'єкта оціннної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціннної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, пов'язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

***

На виконання «Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціннної діяльності у випадках відчуження військового майна», затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29 і зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 (далі — Наказ), Міністерство оборони України інформує про результати проведення конкурсного відбору суб'єктів оціннної діяльності у випадках відчуження окремо визначеного військового майна, який відбувся 26 лютого 2016 року об 10:00 за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України, каб. 223 (інформація про проведення конкурсного відбору суб'єктів оціннної діяльності була розміщена на офіційному веб-сайті Міністерства оборони України 11 лютого 2016 року та опублікована у друкованому виданні «Народна армія» № 5 (5434) від 11 лютого 2016 року).

За результатами наданих конкурсних пропозицій та відповідно до критеріїв, визначених наказом, рішенням конкурсної комісії оголошено переможцем суб'єкта оціннної діяльності ТОВ «Аванті — Груп».

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціннної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — частина нежитлових приміщень будівлі інв. № 134, військового містечка № 2, площею 168,12 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: Київська область, м. Васильків, вул. Декабристів, 40.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтована дата оцінювання: 29.02.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціннної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціннної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціннної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціннної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціннної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 21 березня 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою за адресою: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто, за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107. Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціннної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлове приміщення будівлі інв. № 262, військового містечка № 1, площею 40,00 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: Київська область, м. Бориспіль.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтована дата оцінювання: 29.02.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціннної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціннної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціннної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціннної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. 21 березня 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою за адресою: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107. Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціннної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — частина технічного майданчика військового містечка № 159, площею 180,00 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, вул. Бориспільська.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтована дата оцінювання: 29.02.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціннної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціннної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціннної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціннної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 12 год. 21 березня 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою за адресою: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107. Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління про підсумки конкурсів з відбору суб'єктів оціннної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

За результатами конкурсу з відбору суб'єктів оціннної діяльності, що відбувся 19 лютого 2016 року о 10 год., переможцем визнано, СОД ТОВ «Е.Р.С.Т.Е.» на виконання робіт з оцінювання об'єкта:

— нерухоме військове майно — частина даху нежитлового приміщення будівлі інв. № 89, військового містечка № 29, площею 16,00 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, проспект Повітрофлотський, 30.

Балансоутримувач: Національний університет оборони України імені Івана Черняховського.

За результатами конкурсу з відбору суб'єктів оціннної діяльності, що відбувся 19 лютого 2016 року об 11 год., переможцем визнано СОД ТОВ «Е.Р.С.Т.Е.» на виконання робіт з оцінювання об'єкта:

— нерухоме військове майно — нежитлове приміщення та частина даху будівлі інв. № 10, військового містечка № 63, загальною площею 16,00 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, проспект Повітрофлотський, 28.

Балансоутримувач: Національний університет оборони України імені Івана Черняховського.

За результатами конкурсу з відбору суб'єктів оціннної діяльності, що відбувся 19 лютого 2016 року о 12 год., переможцем визнано СОД ФОП Чебаков О.І на виконання робіт з оцінювання об'єкта:

— нерухоме військове майно — нежитлові приміщення будівлі інв. № 1, військового містечка № 277, площею 96,40 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, вул. Донецька, 8А.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління.

За результатами конкурсу з відбору суб'єктів оціннної діяльності, що відбувся 19 лютого 2016 року о 12 год. 30 хв., переможцем визнано СОД ФОП Золотько А.М. на виконання робіт з оцінювання об'єкта:

— нерухоме військове майно — нерухоме військове майно — нежитлові приміщення будівлі інв. № 1, військового містечка № 277, площею 604,90 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, вул. Донецька, 8А.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління.

За результатами конкурсу з відбору суб'єктів оціннної діяльності, що відбувся 19 лютого 2016 року о 14 год., переможцем визнано СОД ТОВ «Трансєвро» на виконання робіт з оцінювання об'єкта:

— нерухоме військове майно — технічний майданчик військового містечка № 64, площею 100,00 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, проспект Повітрофлотський, 10.

Балансоутримувач: Центральний спортивний клуб Збройних Сил України.

***

Науково-дослідний центр гуманітарних проблем Збройних Сил України проводить добір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантних посад.

На посади військовослужбовців:

1. Начальник науково-дослідного відділу воєнно-психологічних досліджень, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1590 грн.

Кваліфікаційні вимоги: рівень військової освіти — оперативно-тактичний, наявність наукового ступеня, стаж наукової діяльності не менше 3 років за напрямом діяльності відділу.

2. Науковий співробітник науково-методичного відділу впровадження технологій пси-хологічної підготовки, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250 грн.

Кваліфікаційні вимоги: рівень військової освіти — тактичний, стаж наукової діяльності не менше 3-х років за напрямом функціонування відділу.

На посади працівників Збройних Сил України:

3. Начальник науково-дослідної лабораторії, посадовий оклад — 3806 грн.

4. Провідний науковий співробітник, 2 посади, посадовий оклад — 3806 грн.

Кваліфікаційні вимоги: вища освіта, наявність наукового ступеня, вченого звання та стажу наукової діяльності не менше 5 років за напрямом діяльності відділів.

Для участі в конкурсі надсилати такі документи:

рапорт (заява); автобіографія; копії документів про освіту, науковий ступінь; список наукових праць, винаходів, публікацій; довідка про проходження військової служби (копія трудової книжки); службова характеристика; копія службової картки; витяг з Резерву кандидатів для просування по службі (якщо особа офіцерського складу бере участь у конкурсі на посаду вищу, ніж та, на якій перебуває).

Термін подання документів до конкурсної комісії — до 26.03.2016 року за адресою: 03151, м. Київ, вул. Народного ополчення, 5А, Науково-дослідний центр гуманітарних проблем Збройних Сил України, голові конкурсної комісії.

За довідками звертатися за телефонами: (044) 271-12-12; (044) 271-12-15.

***

КЕВ м. Чернігів ЗСУ оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціннної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Чернігів ЗС України оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціннної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати при укладанні договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Чернігів, а саме:

— нежитлові приміщення на 1-му поверсі двоповерхової будівлі № 222 (КПО), загальною площею **22,26** кв.м., за адресою: Чернігівська область, Ічнянський р-н, смт Дружба, в/м №1.

Орієнтовна дата оцінювання: 25.03.2016 р.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціннної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до КЕВ м. Чернігів **конкурсну документацію** в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» .

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціннної діяльності; копії установчих документів претендента; копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціннної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціннної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається окремо в запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити:

1. Вартість виконання робіт.

2. Строки виконання робіт з оцінювання (після отримання в повному обсязі необхідної документації та інформації про об'єкт оцінювання) — не більше 10 днів (у разі необхідності — 3 дні для доопрацювання звіту).

3.Умови розрахунків: оплату виконаних робіт здійснює третя сторона згідно укладеного тристороннього договору, а саме платник (потенційний орендар).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в газеті о 10 год. за адресою: м. Чернігів, вул. Любченка,19, тел./факс для довідок: (04622) 5-30-27.

Заяви приймаються за адресою: м. Чернігів, вул. Любченка,19 (каб. 5).

П'ЯТЬ МЕДАЛЕЙ ГАННИ РІЗАТДІНОВОЇ

Українці не було рівних на Кубку світу з художньої гімнастики у вправах з обручем та стрічкою

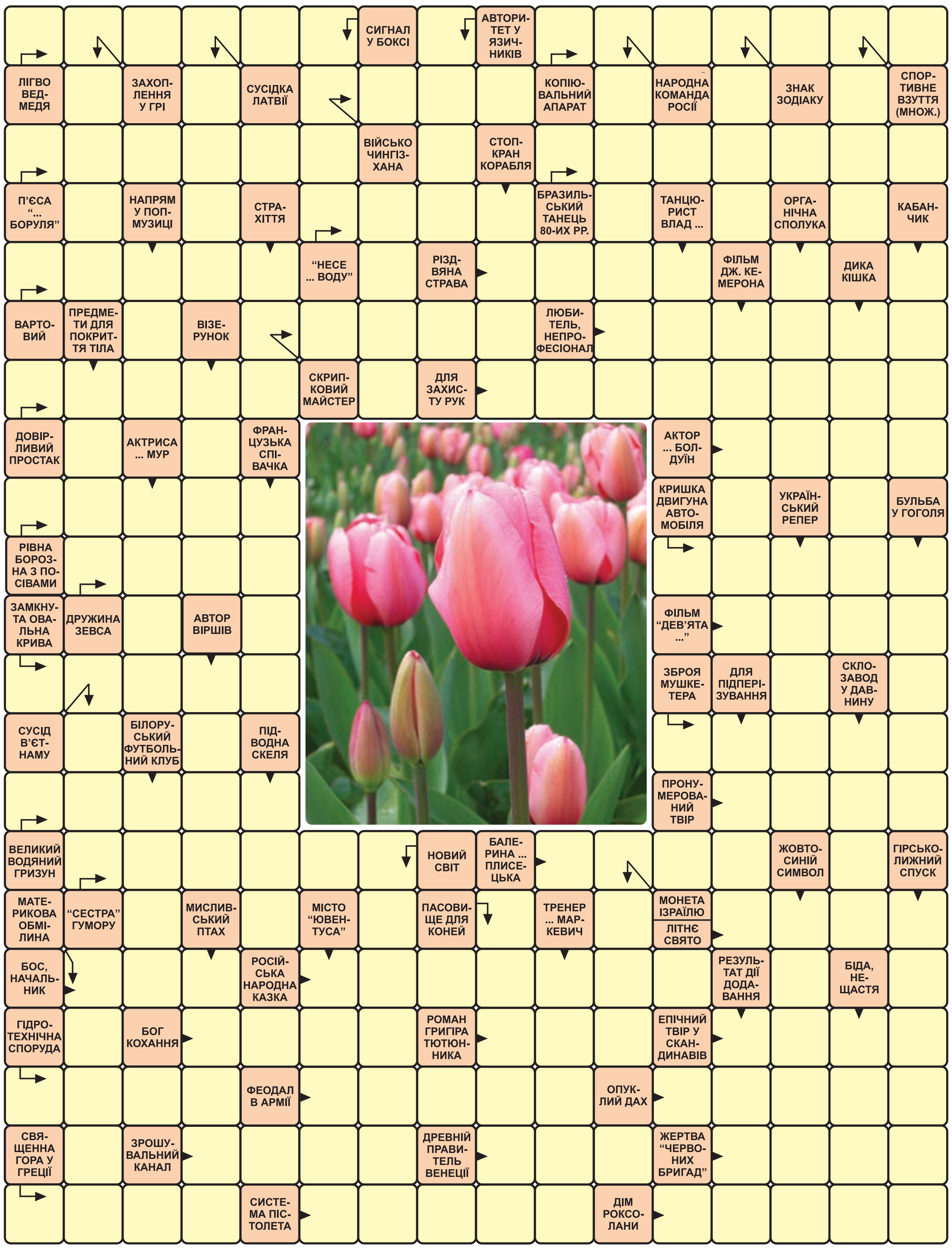
По завершенні етапу Кубка світу з художньої гімнастики в Еспоо (Фінляндія) українська спортсменка Ганна Різатдінова здобула дві золотих, срібну та дві бронзові медалі, повідомляє прес-служба Федерації гімнастики України.

Виступи Ганни з обручем та стрічкою були настільки технічними і запальними, що у суддів просто не залишалося іншого вибору, як присвоїти їй перше місце.

За вправу з булавами наша прима здобула срібну медаль.

У вправі з м'ячем Різатдінова припустилася незначної помилки, але все-таки це не завадило їй зайняти третю сходинку п'єдесталу. Також бронзову нагороду завоювала Ганна у багатоборстві.

Отже, українська спортсменка здобуває повний комплект нагород на етапі Кубка світу з художньої гімнастики.

Сканворд підготував Василь СОЛТИС, Тернопіль

МАТЕРИНСЬКИЙ НАКАЗ

Мої сини і діти України,
Обороняйте наші рубежі.
За цю біду, за ту тяжку руїну,
За убієнну душу безневинну
Нехай ізгинуть найманці чужі.

Такий наказ Вітчизни і родини
Від імені дружин і матерів.
Не допустіте тяжкої години.
За всі його знущання і провини
«звільніте змія» від його голів.

І ми не пожаліємо останнє,
Аби скарати це вселенське зло.
Заради того, щоб живе жило,
Пройдемо гідно всі випробування,
Як це не раз в історії було…

І. ШОХА, Київ

СМІЄМОСЬ, ОТЖЕ, НЕ ЗДАЄМОСЬ!

День народження жінки краще пам'ятати, рік народження — краще забути.

***

— Які в тебе гарні кучері!
— Дякую, цілий ранок сьогодні закручувала щипцями.
— Так? А я думав, у тебе волосся саме в'ється.
— Якби воно само вилося, я б його випрямляла!

***

У міру того, як діжка з брагою порожніла, в очах Івана-царевича жаба поволі оберталась на чарівну принцесу.

***

У кожному домі жінка має свою власну окрему кімнату, в якій вона може робити все, що їй заманеться: хоче — варить борщ, хоче — посуд миє.

***

Закон дівчат:
Якщо у мене немає настрою, я зіпсую його всім.

***

Якщо ви насправді вважаєте жінок за слабку стать, спробуйте вночі перетягнути на себе ковдру.

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).
Наклад 21054 Замовлення 46235
Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК
Чергові по номеру — Володимир КОРНІЯКА, Сергій ВОРОНКОВ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО
Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.na.mil.gov.ua
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114
9 771029 911004